ګيله مني ستړکي

شاعر

دلاور پرديس

۱۳۸۸ لمريز

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد

ساتلي يې په غرونو کې مرغان په خپل قدرت
خالق دی ودان کړی ټول جهان په خپل قدرت

لويي ورسره ښه ده رحمېدلی پر هر چا دی
راپورته چې يې لمر کی پر اسمان په خپل قدرت

د خوار بنده پر ژبه لا راغلی شکر نه دی
ژوند ډېر ورته اسان کی پاک سبحان په خپل قدرت

له چا خخه دُنيا واخلي ځوک واخلي له دُنيا نه
څوک ورولي مزار ته د جانان په خپل قدرت

دا ژوند هم موږ په خپله خوښه نه تېروو دلته
پر مځکه باندې هم نه يو روان په خپل قدرت

را اوروي د شنه اسمان له خوا نه کله کله
پر موږ د رحمتونو ډک باران په خپل قدرت

اُميد لرم پردېس چې د منزل خوا ته روان وي
کړي خدای به زکندن ورته اسان په خپل قدرت

۱۳۸۶\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

ای نسیمه د ورتلو سته اُمیدونه زما
د نبي(ص) روضې ته یو سه سلامونه زما

محترم ته مې اواز د سلګو و رسوه
نصیب رانه کړل په لاس کي سره ګلونه زما

ورته وایه مسلمان دی مسلمان قتلوي
مور ښځه وکړو ګرانه وا وره فریادونه زما

چي پوره مي ستا روضې ته سي ارمان د ورتلو
نور دي خاوري پر دُنیا سي ارمانو نه زما

خوار پردېس دي په محشر شفاعت غوارمه
د دې سترېي ژوندون ورکړه احوالونه زما

۱۳۸۵\۱۰\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

موري چي زړګی دي ازار نه کړمه
خپل ژوندون به هیڅکله خوار نه کړمه

ستا دُعا دي ما ته سي ډیوه د لاس
بې له دې رڼا تلل په لار نه کړمه

تا ته به په کومه ژبه مور وایم
سر چي ستا له میني نه جار نه کړمه

ځان ته به هیڅ حق د ژوندون ور نه کړم
شپې چي دي خدمت کي سهار نه کړمه

ټوله ورځ که سر پر زنګون کښېنمه
موري ستا حقونه به شمار نه کړمه

ستا خبري ټولي نیکمرغي ګڼم
ځکه خو پردېس ترې انکار نه کړمه

١٣٨۴\۵\٧

د مور د نړیوالي ورځي په مناسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتون

هغــــــــه ښایســــــــته او نـــــــــازولی اشـــــــنا
زمــــــا پـــــه غــــم کــــي زوریـــــدلی اشـــــنا

چـــي د بېلتـــون شـــېبه مـــو مـــنځ کـــي راغلـــه
پـــــه چیغـــــو چیغـــــو ژړیـــــدلی اشـــــنا

پـــه دې خـــاطر چـــي مـــا لـــه اوره خـــلاص کـــړي
پـــر د ښـــتو غرونـــو ګرځیـــدلی اشـــنا

ځکـــــه دُنیـــــا ســـــوه د غمونـــــو ډکـــــه
چـــي پکښـــې نســـته زمـــا ښـــکلی اشـــنا

د پـــــرد ېس زړه تـــــه بـــــه قـــــرار رانـــــه ســـــي
چـــي ســـو تنهـــا ورځخـــه تللـــی اشـــنا

۱۳۸۲\۵\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

د زړګي ويني رانه خوري د انتظار شېبې دي
زما اشنا کله رائځي د انتظار شېبې دي

د يار لپاره چې سهار مې له باغچې راوړی
لاس کې مې ګل مړا وی کوي د انتظار شېبې دي

خوره خوږه خندا به ستا مې کله وځي له زړه
ترخه ترخه سوه زندګي د انتظار شېبې دي

شپه تر سبا ويښ يمه ستوري د اسمان حسابم
فکر مې ستا کوڅې ته ځي د انتظار شېبې دي

کلي کې اوسه نه رقيب سته نه غماز نه بېلتون
پردېسه دا دي آخيري د انتظار شېبې دي

۱۳۸۴\۱۱\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اظهار

راسه اشنا زړه مې پر انګار د میني وګوره
د پېر لري ثواب لږ ورته لار د میني وګوره

تا به د جانان لاسونه ځان ته پرېښوولای نه
ای ځیري ګریوانه انتظار د میني وګوره

ما دي صرف ښکل کړي دي په شونډو د قدم خاوري
ولاړ سه تر ما بل څوک تا بعدار د میني وګوره

زه کوم قسم چي یو ساعت رانه هیرېږي نه
لري رانه مه ګرځه آزار د میني وګوره

ښکلې پام د عشق پر لمن تور داغونه مه ایږده
هغه نړیدلی غر یادګار د میني وګوره

نور پردېس د قطرا و دُبې خوبونه نه ویني
دلته په ځنځیر سو ګرفتار د میني وګوره

۱۳۸۴\۱۲\۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیار کلی

هر مازدیګر یې د دیدار په نوم دی
خلکو دا کلی مې د یار په نوم دی

ځکه بې واره پر تندي اوریدل
کاڼی یې هر یو د سنګسار په نوم دی

ډ پېرلوني ورڅخه سر ټکوي
مینه کې خوند د انتظار په نوم دی

زړګیه شپه او ورځ که نه پیژنې
زلفې یې شپه مخ د سهار په نوم دی

ورته کتی نه سم لیمې مې سوځي
او ریې بل کړی د سینګار په نوم دی

د ژوند ساعت د خوشحالۍ ملګری
دیار پر شونډو د اقرار په نوم دی

پردېسه ځکه درته بیا راغلمه
ښکلی موسم د نو بهار په نوم دی

۱۳۸۵/۴/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادګار

زه یې دیدن ته وم راغلی د مودو نه وروسته
جانان مې داسې راته وویل د سلګو نه وروسته

د زړه پر کور مې باچاهي اوس د ارمان چلیږي
د وران د ظلم پکښې تېر سو اُمیدو نه وروسته

زما ګناه نه ده ای خلکو ملامت نه یمه
ګلاب د هر سړي خوښیږي د خوشبو نه وروسته

وخته چې خومره دي زموږ په زړونو لوبي وکړې
خو بیا هم شمعه پتنګ غواړي د لمبو نه وروسته

که د غرور سر عاجزۍ ته ټیټ سو څه پروا کړي
د کبر جام لري ارمان نسکوریدو نه وروسته

جانانه ستا پښتنو سترګو نوی رنګ پیدا کی
چې دي پردېس کړمه قبول د قسمو نه وروسته

۱۳۸۲\۳\۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

د لاس دي نښي ښي څو ګلونه ګلابي راغلي
د سترګو اوښکي ورته زما په هر کلي راغلي

کوګل زندان زړه بنديوان سو د عمرونو پکښې
اوس دي يادونه ملاقات ته د بندي راغلي

ګلونه ماته د خپل ځان صفت په وار وار کوي
ښکاري چي ستا د ښکلو شونډو په سيالي راغلي

په ګلورين قلم مي ستا ښکلی تصوير جوړ کړی
ګوره خولې د رقيبانو پر تندي راغلي

په دې ناترسه مرور وخت کي يې وکړه وفا
ستا سلامونه ای اشنا په خوشحالي راغلي

الله دي را ولـه د ګل په شان ښايسته جانانه
ستا په راتلو مي د زړه بڼ ته پسرلي راغلي

راسه په غېږو غېږو سترګو يې نن وکه ديدن
پردېس ته سپين کفن وروستۍ جوړه کالي راغلي

۱۳۸۴\۶\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس دی

زړه مــــي پوهيــــدلی د جانــــان خبــــري نــــه غــــواړي
بــــس دی بــــس دی نــــوري د ارمــــان خبــــري نــــه غــــواړي

ګــــل چــــي د بهــــار مــــو ســــم کــــي پــــانې پــــانې ولــــوېږي
هغــــه د بلبــــل او د بــــاغوان خبــــري نــــه غــــواړي

زړه خــــو مــــي د يــــار د ېــــرو وعــــدو اوس صــــبر کــــړی دی
ســــترګي هــــم د اوښــــکو د بــــاران خبــــري نــــه غــــواړي

زه د ســــر نــــه تيــــروم کــــه اشــــنا مــــي وفــــا کــــړې وای
چــــا ويــــل چــــي پــــردېس بــــه د تــــاوان خبــــري نــــه غــــواړي

۱۳۸۴\۷\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبر جن

قدر یې د حُسن راسره دی ډېر
نه کوي خبري بیګانه دی ډېر

هري خوا ته ځي خو رخصت نه غواړي
نه هیرېږي خلکو ښایسته دی ډېر

سختي شپې د غم تیروي ما باندي
خاندي او خوشحال له ژوندانه دی ډېر

زما ورته په خوله کي زارۍ ختمي سوې
بیا هم د رقیب ظالم په خوله دی ډېر

خدایه د خزان ښخه یې و ساتې
رنګ یې د ګلاب ښخه کم نه دی ډېر

کوم قاضي ته وړاندي کړمه دا دعوه
زړه یې رانه وړی سخت په زړه دی ډېر

غم دی چي پردېس یې زنګولی دی
ولي خلک وایي چي نشه دی ډېر

۱۳۸۵\۴\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی اشنا

زړګیه نور اشنا موندلای نه سي
راغی بېلتون ترې خلاصیدلای نه سي

د دیدنونو وروسته ورک سو جانان
د ژړا وروسته یې هیرولای نه سي

زړګیه قدر دي سو کم تر اغزي
د ګل په خنګ کي دریدلای نه سي

بس دی خوبونو کي مي مه زوروه
یاره په ویښه چي راتللای نه سي

د زړه محل کي دي عزت لیدلی
د اشنا غمه ستنیدلای نه سي

زه به دي هیر نه کړم په ټوله ژوند کي
دا ته مي ولي یادولای نه سي

پردېسه مځکه باندي کښېږده قلم
تصویر د ښکلي جوړولای نه سي

۱۳۸۴\۸\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

مـــا درتـــه فـــرش کړلـــې جانانـــه پـــه ګلونـــو لاري
راســـه خوشـــحاله يـــې کـــړه پـــه خپلـــو قـــدمونو لاري

چـــې د راتلـــو زيـــرى دي وســـو هـــک حيـــران ســـو مه زه
ورو ورو منـــــزل تـــــه رســـــېدې د ارمـــــانو نـــــو لاري

مـا چـې زړګـى درکـى او تـا پـرې سـرې لمبـې بلـې کـړې
مينـــه کـــې ببلـــي ســـوې د ســـوال او ځوابـــو نـــو لاري

خـــو بيـــا مـــي هـــم نـــه ســـي بـــاور چـــي تـــا بـــه وګتمـــه
زه د فرهـــاد غونـــدي کـــه وباســـم تـــر غرونـــو لاري

ژونـــد تـــه مـــي نـــه پرېـــږدي زمـــا ليـــونى فکـــر وايـــې
راځـــه پـــرې ځـــومره ښايســـتې دي ديـــادو نـــو لاري

ســـتا صـــداقت بـــه لکـــه غـــر ســـي ترېنـــه لـــري پاتـــه
مـــــخ ځنـــــي اړوي پردېســـــه د وختونـــــو لاري

۱۳۸۴\۹\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

د دې دُنیـــا هغـــه ســـرې مـــي ســـرې څُـــور ګڼلـــی
چـــي مینـــه نـــه پیژنـــي زړه بانـــدي مـــي تـــو ر ګڼلـــی

دا ســـتا پـــه ســـر کـــه دار تـــه پورتـــه ســم پـــروا نـــه لـــرم
یـــو افتخـــار دی یـــاره تـــا ولـــي پېغـــور ګڼلـــی

چـــا کـــړل اوبـــه د ورور پـــه وینـــو د وطـــن فصـــلونه
چـــا د زړه بـــڼ د محبـــت پـــه نـــوم سمســـور ګڼلـــی

تـــل د ګـــلاب پـــه شـــان ښایســـت او خـــو شـــبوئي بـــه لـــري
چـــي خـــړي خـــاوري چـــا د ځـــان لپـــاره کـــور ګڼلـــی

حـــالاتو ورکـــړل پرهرونـــه د پـــرد ېس زړګـــي تـــه
بـــس یـــوه مینـــه مـــي پـــر هـــر لـــره ټکـــور ګڼلـــی

۱۳۸۴\۱۰\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه

چښلي مي د خاورو په جامونو کي اوبه
خوښيږي مي په ټولو نعمتونو کي اوبه

تا ونيولم له لاسه زه پر حال د ډوبېدو وم
تعبير يې راکه وينم په خوبونو کي او به

جوړه به د جانان سره کړم لاس په دُعا پورته
هلمنده تل دي غواړمه سيندونو کي اوبه

د تورو زلفو سيوري کي دي مخ داسي معلوم سو
کتې مټ لکه په تورو تورو غرونو کي اوبه

بېلتون غماز هجران رقيب هيڅ نه راته ښکاريږي
زړګى مي سو د يار په ستمونو کي اوبه

اشنا د هجرشپو کي ديدن راوړی تر پردېسه
قسمت راته پيدا کړې په اورونو کي اوبه

۱۳۸۴\۱۰\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي

راغی اختر د خوشحالو سره
ورک سو خفګان د اسویلو سره

هر کله راسې د خوښی اختره
جانان راځي ستا په راتلو سره

چي همېشه وي په اختر کي دیدن
او سېږم تل د اُمیدو سره

جانانه راسه زموږ وران کلي ته
د سرو ګلونو او غنچو سره

چي د اختر په سهار یار ووینم
زړګی مي وړي تش په کتو سره

ما ستا پر سر ټوله خپلوان پردي کړه
ته کوې مینه د پردو سره

د پردېس مینه دي په زړه کي نسته
ځکه نه وینو په کلو سره

۱۳۸۴\۱۱\۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ راز

زمـــا جانـــان څــومره اثـــر د ســـترګو تـــور کـــي ســـاتي
زمـا غـونـدي يـار بـې هـر يـو غـم د زړه پـه کـور کـي سـاتي

دا د حـــــالاتو پېرزوينــــه ده چـــي داســـي کــــوي
ګلونـــه ټــول خـــاموش او ســيږي بلبــل شـــور کـــي ســـاتي

پـــوه ســـو مه ښـــکلې مـــخ تـــه ســـتا کتـــل ګنـــاه نـــه لـــري
ړنـدې مـي سـترګي سـه نظـر چـي پـه بـل لـور کـي سـاتي

بـــل چـــا تـــه ســـر نـــه ټيټـــوم د هغـــه خـــدای بنـــده يـــم
چـــي يوســف ســـاتي پـــه کـــوهي کـــي خليـــل اور کـــي ســـاتي

د عشــق ژونــدون د عشــق جنــون د عشــق قــانون مــي خــوښ دی
څـوک پـه خنـدا پـورتـه کـړي دار تـه څـوک پېغـور کـي سـاتي

تـــــا بــــه ويــــل پردېســــه زه د رســــره مينــــه لــــرم
دغــــه يــــو يــــاد دی چــــي يادونــــه دي پــــه زور کــــي ســــاتي

۱۳۸۵w۵w۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفا

کلــه وي زیــات او کلــه کــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي
پــوهیږم نــه چــې د چــا غــم دی مــا قــرار نــه پرېــږي

د ډېــر وفــادار دی رســوي بــه مــې تــر قبــره پــوري
زمــا د عمــر ســره ســم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

د زخمــي زړه پــه پرهرونــو کي مــې څــه لټــوي
شــیندي پــرې مالګــه کــه ملهــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

زه خــو پښــتون یــم د میلمــه غــم درنــاوي کومــه
افســوس چــې ده کــړی قســم دی مــا قــرار نــه پرېــږي دي

نــن مــې پــه خیــال کــې تصــویر ولیــد ومــې نــه پیژنــدی
ویــل د پــردېس څنګــه قلــم دی مــا قــرار نــه پرېــږ دي

۱۳۸۵\۴\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

زارۍ

نــــه عـــذاب نــــه بُتخـــاني زمــــا پــــه کـــار دي
نــــه شـــراب نــــه پیمـــاني زمــــا پــــه کـــار دي

نــــه مـــي خـــوبن دی انتظـــار ســـتا د راتللـــو
نــــه ربـــاب نــــه تـــرا نـــې زمــــا پــــه کـــا ر دي

مـــخ پـــټ نـــه کـــړې هســـي نـــه چـــي ليـــونی ســـم
نــــه نقـــاب نــــه زولنـــې زمــــا پــــه کـــار دي

مــــا پــــه مينــــه درتــــه راوړی خـــو تـــا وويـــل
نــــه ګـــلاب نــــه نښـــاني زمــــا پــــه کـــار دي

زه دي ښـــکلو اننګـــو کـــي نـــور څـــه ويـــنم
نــــه کتـــاب نــــه افســـاني زمــــا پــــه کـــار دي

پـــردېس ځـــای غواړمـــه ســـتا د زړه پـــه کـــور کـــي
نــــه ځـــواب نــــه بهـــاني زمــــا پــــه کـــار دي

۱۳۸۵\۹\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخواني کتل

یــا ره زمــا ســره دي ســترګي ښــه پخــه دُښــمني غــواړي
راتــه کــړي د مــرګ ګواښــونه رانــه ژونــد ارمــاني غــواړي

نــوی زخــم مــې پــرزړه دی خــو عــلاج یــې ډېــر اســان دی
چــې پــه شــونډو کــې مســکی ســې ســتا کتــل پخــواني غــواړي

یــو دي یــا د دی بــل دي غــم دی چــې لاس نــه راځخــه اخلــي
یــو ارمــان راتــه پرېــږدي او بــل مــې ښــکلې ځــواني غــواړي

خوشــحالي او خنــدا ولاړه اوښــکي راغلــې تــر ګریوانــه
زړه لا اوس هــم راتــه وایــي محبــت پریشــاني غــواړي

مــوږ د مینــې لیــوني یــو د رواج ځنځیــر مــو خــوښ دی
همېشــه پــه هــر قــانون کــې زولنــې لیــوني غــواړي

پــردېس ســتا د زړه پــه کــور کــې اوســیدل غــواړي ټــول عمــر
نــه دي وړی د ډوډۍ دی نــه هــم ســتا مهمــاني غــواړي

لښکرګاه دشپې ۱۱:۳
۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

ته راکوې د خندېدلو اجازه اختره ؟
درته معلومه ده د غم مي اندازه اختره ؟

په چا دي ښکل کړلې د چا د قدمونو خاوري
په چا د یار د کور ځنځیر او دروازه اختره

زما ژوندون دی ازلي د اندېښنو ملګری
رانه خفه نه سې سپېڅلې پاکیزه اختره

هغه کوڅه زموږ د کلي نن هم تا نه ویني
پرون خپره پکښې د مرګ وه اوازه اختره

په سترګو سترګو کي مئینو کړې خبري شروع
ما او تا هم سوو سره پوه په رمازه اختره

ته خو یوازي راغلې نه ښکاري جانان درسره
لا مي زخمونه د زړګي سو له تازه اختره

پردېس په مړ سي که به موږ سي په وصال د اشنا
په خوب یې ولیدل روانه جنازه اختره

١٣٨٥

لوی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند ېښنه

ډېر عمر خوري ستا جدايې کې چې يو کال تير ېږي
د سترګو رپ کې ساعتونه د وصال تير ېږي

د دُنيا هري رنګينۍ له ياده و ايستمه
پسرلی هم لکه جانان د اسي په خيال تير ېږي

زړګيه ما درته ويل چې بې وفا دی اشنا
پر وفا دارو خو سړی تر سر او مال تير ېږي

د ښايستو باغچو نه اوس بوی د باروتو راوړي
چې په کنډو کنډو وطن کې مې شمال تير ېږي

يم ليونی په لار کې ناست پېغور په بيه اخلم
راکه خولګۍ خير دی که ټوله کليوال تير ېږي

د پردېس يار په يارانه کې نوی نا زګډوي
چې کله راسي مخ ته ونيسي دستمال تير ېږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

میني دي دومره کړم مجبور درځمه
نن به دي کلي ته ضرور درځمه

ستا د ښو غشو ښکاره کړه مینه
د خپل زړګي په وینو سور درځمه

څوک چې وي روغ کړي د رنځور پوښتنه
زه دي پوښتني ته رنځور درځمه

که دي د سترګو جنګ کې سر هم وخورم
یمه پښتون لکه تربور درځمه

ما ویل د حُسن تا بعدار به نه سم
خاوري ایرې مې سو غرور درځمه

بس دی نور غیږ د پخلاینې راکه
اشنا دا یو سوال که منظور درځمه

پردېس که مړ سوم د اشنا د لاسه
مرګه ستا نوم به کړم مشهور درځمه

۱۳۸۴\۱۱\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

بګړۍ

وخت چې زموږ د بګړۍ ولونو ته کاږه کتلې
موږ همېشه داسې وختونو ته کاږه کتلې

افغانان هیڅ د غلامۍ ژوند قبلولای نه سي
زموږ لاسونو ځنځیرونو ته کاږه کتلې

ای د خزان استازې مه کوه ارمان به وکې
ولې دي دې ښایسته ګلونو ته کاږه کتلې

که درته یاد وي ټول جهان کې به وه دا خبره
چې میوندۍ پردو فوځونو ته کاږه کتلې

د سترګو کښل یې ناروا کار نه دی مه یې پرېږدئ
چا چې د دغه وطن غرونو ته کاږه کتلې

د کرکې ډک زړه ته دي وایه پردېس داسې نه دی
تا یې سپېځلو ارمانو نو ته کاږه کتلې

۱۳۸۵\۱۱\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګُمان

تـــه چـــي راځـــې مـــا بـــه وي خپلـــه يـــاره ځـــان وژلـــى
خلـــک بـــه وايـــي دى غمونـــو د هجـــران وژلـــى

زمـــا بـــاور د ډېـــر کوښـــښ وروســـته ناکـــام وختـــى
احســـاس د مينـــي مـــي پـــه زړه کـــي ســـتا ګُمـــان وژلـــى

زمـــوږ او خنـــدا تـــرمنځ بيـــا ځـــومره فاصـــلې پيـــدا ســـوې
بيـــا د پرديـــو جنـــګ زمـــوږ د کلـــي ځـــوان وژلـــى

د ليلـــى غمـــه د مجنـــون د مـــرګ دعـــوه مـــه کـــوه
هغـــه د دوو ســـترګو د بيـــا ليـــدو ارمـــان وژلـــى

د ګـــل پـــر شـــونډو مـــي خنـــدا ســـمه ليـــدلې نـــه وه
پردېســـه اوس چـــي ورتـــه ګورمـــه خـــزان وژلـــى

۱۳۸۲\۱۰\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردېس

رنـــګ تـــه يـــې وګـــوره لکـــه مـــړې دي
کـــوم بـــې رحمـــه زړه ورڅخـــه وړې دي

وخـت کـې د وصـال ګونـګ سـي هـيخ نـه وايـي
يـــار يـــې ځـــه جـــا دو وربانـــدي کـــړې دي

خـــود بـــه وي تـــر هـــر چـــا زور يـــدلی ډېـــر
دا د مينـــه نـــاک جهـــان وګـــړې دي

لاره يـــې يـــوه زړه تـــه پيـــدا نـــه کـــړه
ځکـــه خـــو ســـکون نـــه لـــري ســـترې دي

خلکـــو نـــور تـــر مينـــي کـــړئ قربـــان پـــردېس
دغـــه ده چـــا ړه او دغـــه پـــړې دي

۱۳۸۲\۲\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

هـــم مـــي زړه هـــم مـــي ځیګـــر دی هـــم مـــي ځـــان دی
هـــم ښایســـته دی هـــم دلبـــر دی هـــم جانـــان دی

هـــم حیـــا کـــړي هـــم وفـــا کـــړي هـــم خنـــدا کـــړي
هـــم میلمـــه هـــم معتبـــر دی هـــم میـــز بـــان دی

هـــم پـــوهیږي هـــم بلبـــږي هـــم زو ربـــږي
هـــم غوصـــه هـــم مـــرور دی هـــم پښـــیمان دی

هـــم ســـکون دی هـــم ژونـــدون دی هـــم بېلتـــون دی
هـــم چینـــه هـــم مـــازدیګر دی هـــم ارمـــان دی

هـــم حسِـــین دی هـــم شـــیرین دی هـــم غمګـــین دی
هـــم لیمـــه هـــم مـــي نظـــر دی هـــم نـــا دان دی

هـــم یـــې یـــار هـــم نـــا قـــرار هـــم انتظـــار یـــم
هـــم ســـاده هـــم نـــا خبـــر دی هـــم حیـــران دی

هـــم ســـفر دی هـــم خطـــر هـــم دلاور دی
هـــم څپـــه هـــم ســـمندر دی هـــم طوفـــان دی

۱۳۸۵\۱۱\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه

څــو مره زور دي يــاره تــورو ســترګو او بڼــو کــي دی
ژونـد مــي نــه پــوهيږي چــي پــه کومــو مرحلــو کــي دی

تــا د خدايــه غــوارم خــو لــه تــا نــه هــيڅ شــی نــه غــوارم
داســي يــو عــادت خــو همېشــه پــه ليونــو کــي دی

وچــي د موســم شــونډي دي نــه کــوي خنــدا راتــه
ګــل مــي د ارمــان رانــه ورک ســوی پــه اغــزو کــي دی

اوس يــې د جفــا پــه کــاروانو نــو کــي را وليــږه
هغــه زړه چــي وړی دي د ســترګو پــه لاســو کــي دی

دا څــوک درتــه وايــې چــي پــردېس د يــاده و ايســتې
هر ځای کي چي اوسم ستا تصوير مي پـه ليمو کـي دی

۱۳۸۲\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصيب

پـر زړه مــي هــر يــو غــم مئــين دی چاتــه څــه ووايــم
زمـــا جانـــا ن زمـــا دُښـــمن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

د ژونـد خـوږو کـي مـي ترخـه ګـډوي څـو ک دی هغـه؟
زړه مـي پـر تـا بانـدي شـک مـن دی چاتـه څـه ووايـم

يـا ر چـي روان سـو زمـا ژبـه هـم سـلګو بنـده کـړه
اوس يـېِ خـالي ځـای د ديـدن دی چاتـه څـه ووايـم

مينـــي ادرس د خوشـــحالۍ دي وو غلـــط راکـــړی
د غـــم کوڅـــه د غـــم وطـــن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

پـــردېس زړګـــي تـــه مـــي راغلـــی د ســـندرو کـــاروان
د اشـــنا خـــط راغلـــی نـــن دی چاتـــه څـــه و وايـــم

۱۳۸۲\۲\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

د صـــبر پـــه زنـــدا ن کـــي ځنځیررونـــه مـــاتوم
د مینـــــي پـــه زور ځینـــــي رواجونـــه مـــاتوم

کـــه شـــونډو دي پـــه تلـــو کـــي د راتلـــو وعـــدې کـــولې
خـــو ســـترګو دي ویلـــه چـــي لفظونـــه مـــاتوم

ګـــل نـــه شـــکومه دومـــره دي نیـــت ولـــي پـــر مـــا بـــد دی
اغزیـــــه یـــــوه ورځ بـــــه دي لاســـــونه مـــــاتوم

کمـــزوری مـــي ونـــه ګڼـــې د مینـــي پـــه دُنیـــا کـــي
چـــي ســـتا خوشـــحالیدو تـــه قســـمونه مـــاتوم

د زړه د اُمیـــد لاس کـــي زمـــا دغـــه شـــراب نـــه دي
پـــردېس یـــې ځکـــه نـــه چښـــم جامونـــه مـــاتوم

۱۳۸۵\۱۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله مني سترګي

پرېـــږده چـــي زړه مـــي ســـي د زور څخـــه خبـــر د ســـــترګو
چـــي ســــتا د ســــترګو نـــه مـــي نـــه اوړي نظـــر د ســــترګو

کـــه د هجـــران د شـــپو نـــه ځـــان ســـاتې او غـــم نـــه غـــواړئ
خلکـــو ونـــه کـــړئ ننـــداره پـــه مـــا زدیګـــر د ســــترګو

یـــو شـــېبه مـــي ســــتا تصـــویر د ســــترګو ونـــه ایســــتی
لا یـــــي ګُمـــــان دی لا دي ونـــــه ســـو بـــاور د ســــترګو

ژبـــه ګـــونګې زړه وار خطـــا کـــړي ورکـــړي رنـــګ تـــه تغیـــر
مـــــنم مـــــنم مـــــنم مـــــنم هنـــــر د ســــترګو

غـــرق ســـو تبـــاه ســـو د خپـــل ټولـــو ارمـــانو نـــو ســـره
پـــردېس لاهـــو کـــی پـــه څپـــو کـــي ســـمندر د ســــترګو

۱۳۸۲\۳\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

مُهلت

بېلتونــه يــار مـــي راپرېـــږدې کـــه دي لا وس پاتـــه دی
راځـــه راځـــه د ارمـــانو نـــو مـــي هـــوس پاتـــه دی

چـي بيـا مـو کلـي تـه راځـې ځـان سـره مـرګ راولــه
اوس خـو ژونـدی يـم پـه وجـود کـي مـي نفـس پاتـه دی

تــا پــر هــر کــور بانــدي وبشــلي دي ويرجنــي سـاندي
ځکــه مــي ګــران وطــن تــر ټــولي دُنيــا پــس پاتــه دی

چـــي نـــه دي و ژړوی نـــه دي ځنـــي هيـــر کـــی اشـــنا
پـــه دې دُنيـــا کـــي لا زمـــا غونـــدي يـــو کــس پاتـــه دی

بلـــه رنګينـــه شـــپه بـــه خدايـــه پـــر مـــا کلـــه راځـــي
د پـــردېس يـــار ســـره خوبونـــو کـــي مجلـــس پاتـــه دی

۱۳۸۲\۳\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهانه

عبث دي ياره پر سرو شونډو بهانه پيدا كړه
مه راځه خير دی ما د صبر خزانه پيدا كړه

پروا مي نسته كه په مينه كي مي خپل پردي سول
د ژوند ملګري مي غمونه بيګانه پيدا كړه

دا به وي ستا د هيريدو زېری زما لپاره
دا فاصله چي مو تر منځه بېلتانه پيدا كړه

ما ملامت وګڼه هلته بې وفا دلبره
كه خپل ټګۍ كي دي سپيڅلې نښانه پيدا كړه

د ناز ښپيره دي پر مخ وركړه چي تلې پردېسه
د اشنا اوښكو ولي لار د ګريوانه پيدا كړه

۱۳۸۲\۴\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مازدیګر

دا سـي خونـد کـوې جانانـه د خپـل کلـي پـه کوڅـو کـي
لکـه بـاغ کـي چـي ګـلاب وي لکـه مالګـه پـه خـوړو کـي

دا د هــو او نــه ځــواب دي خــوړ او تــريخ ســره ګــډ بــړي
لکــه مينــه کــي دردونــه لکــه ژونــد ســتا پــه وعــدو کــي

د ګـمـان لار مــي کــړه بنــده د هــر چــا نــه مــي راپــټ کــړي
لکــه راز د زړه پــه کــور کــي لکــه اوښــکه پــه ليمــو کــي

يـاراني مـي ډېـر مشـهور کـړي تـا چـي هيـر کـړم تـاواني سـوې
لکـــه شـــمع بليـــدلې لکـــه ســـيوری ســـوې تيـــارو کـــي

د پـــردېس د شـــعر بيتونـــو زمـــا نـــوم داســـي ســـاتلی
لکـــه ونـــه پـــه اوبـــو کـــي لکـــه زر پـــه خزانـــو کـــي

۱۳۸۲\۴\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُعا

مور څه ګناه کړي ده خلک مو په څه بېلوي
ډېر ظالمان سته په دُنیا کي ځان او زړه بېلوي

د زهرو ډکي هغه خولې کړې ای د زړو مالکه
په څو نومونو یو د بله پښتانه بېلوي

زمور د اوښکو شبنمونو تې نیولې لاري
رنګ د ګلونو نه بد رنګه زمانه بېلوي

زړګی مي خوري داخل خو ټولو اتفاق کړی دی
تر خپله وسه هر یو غم ځني ټوټه بېلوي

چا د اختر او د نکریزو تر منځ ویر کښېښوی
څوک د ژړي مازدیګري نه ننداره بېلوي

پردېس به څوک د لیونیو د قطاره باسي
چي خپل لاسونه یې تنهی د ګریوانه بېلوي

۱۳۸۲\۴\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه

ارمـــان يمـــه ليږلـــي مـــي منـــزل تـــه ســـلامونه
ســـتا مـــخ تـــه ســـلامونه ســـتا كاكـــل تـــه ســـلامونه

پـــر هـــر مـــي د زړګـــي چـــي جوړيـــدو تـــه نـــږدې ســـوی
دردونـــو يـــــې ويلـــي دي درمـــــل تـــــه ســـــلامونه

نســـيمه كـــه يـــې وړې نـــو د وږمـــو ســـره يـــې مـــل كـــه
د يـــار د قـــدم خـــاورو د يـــار پـــل تـــه ســـلامونه

د اوښـــکو قلمونـــه مـــي د مـــخ پـــر ژړه پاڼـــه
اغزيـــو تـــه ګيلـــه ليکـــي او ګـــل تـــه ســـلامونه

بـــې مينـــي ژونـــد نيمګـــړی دی خـــو داســـي مينـــه هـــم نـــه
روان چـــي پكښـــې نـــه وي يـــو اوبـــل تـــه ســـلامونه

چـــي ســـتا د لـــوري راغلـــه نـــو خـــواږه بـــه ولـــي نـــه وي
ســـپارلي مـــي پردېســـه د زړه تـــل تـــه ســـلامونه

۱۳۸۲\۴\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوالي

لکه په زړه د يو مئين چي ببلتون لوبي وکړي
ملګرو داسي مي جګړي په ژوندون لوبي وکړي

نن يې کورونو ته ټوټې د وجود ورسيدې
دلته د کلي ماشومانو پرون لوبي وکړي

د پر مختګ ارمان مي زړه کي په سلګو وژړل
په ګران وطن کي مي رشوت په قانون لوبي وکړي

څوک راته وايي په دُنيا کي د ژوند حق نلري
چا کړله ختم چا په نوم د پښتون لوبي وکړي

دا زورور که شرميدلای دلته نه راتلله
په دغه زور يې زموږ سپيڅلي پاڅون لوبي وکړي

د پردېس غم د وطن غم د خلکو غم کومه
ډېرو غمونو مي د زړه په سکون لوبي وکړي

۱۳۸۲\۸\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

غـوټۍ د نـاز پـه خـوب بیـده ده خـزان هـیڅ نـه مني
د مینــي ژونـد زړه تــه فایـده ده تـاوان هـیڅ نـه منـي

کوښــښ کــوي چــي یــو د بــل څخــه یــې بېــل وســاتي
دا زمانــه څــومره ســاده ده یــاران هــیڅ نــه منــي

زړه تــه مــي ووایــه چــي دا لیونتــوب ولــي کــوي
تــا د راتلــو کــړې وعــده ده هجــران هــیڅ نــه منــي

د دغــو ســرو لمبــو پــه مــنځ کــي خــدای ســاتلي یــو مــوږ
زمــا خــو دغــه عقیــده ده ګُمــان هــیڅ نــه منــي

نــوره مــي ســتا د دیــدنونو طمــع نــه ده کــړې
ســتا ســو د کلــي لار اوږده ده نــاتوان هــیڅ نــه منــي

پــه خــوب کــي ویــنم مرګــي وړی ارمــانجن پــردېس دی
تنـۍ پــه اوښــکو مــي لنـده ده ګریـوان هـیڅ نـه منـي

۱۳۸۲\۸\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولس ږغ

زه افغـــان ولــــس یـــم چـــا مـــي قتـــل مخَـــوَر کړلـــه
چـــا رانــــه د سُــــولي پیغامونــــه مــــرور کړلــــه

خـــدای خبـــر زمـــا حلالیـــدل څـــومره ثـــواب ګڼـــي
ټولـــو قـــاتلانو یـــو او بـــل ســـره خبـــر کړلـــه

نـــوم د قهرمـــان غـــواړي جګـــړه کـــي چـــي خپـــل ورور وژنـــي
داســـي مشـــرانو جهالـــت تـــه وده ورکړلـــه

څـــوک مـــي ټـــول جهـــان تـــه د غـــلام پـــه رنـــګ ور پیژنـــي
چـــا پـــه وینـــو ســـره راتـــه کوڅـــه د جنـــګ سنګر کړلـــه

بیـــا بـــه یـــو دوران تـــه افغـــانی غـــرور ژونـــدی ســـاتم
څـــو ځلـــه مـــي نـــور د دوي عقلونـــه ور پـــر ســـر کړلـــه

دوي وایـــي دا ګنـــاه نـــه ده پردېســـه ګنـــاه څنګـــه وي
ســـتا پـــه شـــان یـــې ډېـــر پـــه بـــل وطـــن کـــي در پـــه در کړلـــه

۱۳۸۶\۷\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهالت

پښېماني به يوه ورځ خپلو څېرو کي سره وينو
د غم اوښکي به د سترګو کنارو کي سره وينو

رڼا مه وژنه ناتر سه تاواني به سو بېحده
بيا خپل دوست او دُښمن څنګه په تيارو کي سره وينو

اوس مو لاري بېلي بېلي د اورونو خوا ته ولاړې
نه پوهېږو چي سوځېږو په ايرو کي سره وينو

اتفاق مو په اختر او پسرلي کي معلوم نه سو
همېشه د کلي څنګ ته هديرو کي سره وينو

پردېس غواړي چي نور يو د بل په زړونو کي ځای جوړ کوو
جهالت دی چي د جنګ په سنګرو کي سره وينو

۱۳۸۲\۱۰\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه

پســـــرلیه دا مــــي زړه دی پرهرونـــــه ورســــــره دي
ســتا قــدم تــه یـــي ایـــښدم دا ارمانونـــه ورســـره دي

پـــر خنـــدا بانـــدي بنـــدیز دی مـــرور درځخـــه نـــه یـــم
یـــو مـــي غـــم ســـرته ولاړ دی نـــور غمونـــه ورســـره دي

پـــام کـــوه زخمـــي دي نـــه کـــړي د دې خلکـــو دا رواج دی
پېرزوینـــــه د مرمـــــۍ کـــــړي ټوپکونـــــه ورســـــره دي

پټ پـــه غـــوږ کـــي درتـــه وایـــم اشـــنا زېـــری مـــي دربانـــدي
پســـــرلي مینـــــه راوړي ســــــره ګلونـــــه ورســـــره دي

ورتـــه ګـــوره دیـــار مـــخ مـــي لکـــه ګـــل چـــي غوړیـــدلی
دا زمــــا د خــــوارو اوښـــــکو شـــــبنمونه ورســـــره دي

اجـــازه ده پســـــرلیه د پـــرد ېس کیســـــه شـــروع کـــړم ؟
یـــار یـــې ښـــکلی دی افســـوس چـــي ســـتمونه ورســـره دي

۱۳۸۲\۱۰\۲۷

لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه

د رڼـــــا کلـــــي تــــه لار نـــــه معلـــــومېږي
شـــــپه اوږده ده ســـــپین ســـــهار نــــه معلـــــومېږي

همېشـــــه د بـــــل ارمـــــان پـــــوره کـــــوو چـــــي
د ورور مـــــرګ راتـــــه بـــــد کـــــار نـــــه معلـــــومېږي

ســـــور ګـــــلاب تـــــه ســـــترګي ځنګـــــه واړومـــــه
ســـــرو لمبـــــو کـــــي پـــــټ دی ښـــــار نـــــه معلـــــومېږي

زمـــــوږ حـــــال تـــــر دي بـــــدتر ښـــــه دی چـــــي پـــــوه ســـــو
راتـــــه هـــــیڅ یـــــار او اغیـــــار نـــــه معلـــــومېږي

د وطـــــــن پـــــــر آزادۍ مئـــــــین وو ځکـــــــه
پـــــردي خـــــاوره یـــــي مـــــزار نـــــه معلـــــومېږي

د دوســـــتۍ طمعـــــه یـــــي کـــــړي لـــــه دُښـــــمن نـــــه
لیـــــوني پـــــردېس هوښـــــیار نـــــه معلـــــومېږي

۱۳۸۷\۲\۲۱
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندک

غم مو دی ملګری د خندا آزار وهلی یو
موږ د اتحاد او د وفا آزار وهلي يو

چنو يو د بل وينې غم ښادۍ کې هم يو ځای کښېنو
دا مو بد بختي ده که د چا آزار وهلي يو

ښکلې لکه ګل ځوان مو پر خاورو پېرزو کړي دي
موږ د ژوندانه د ناز ادا آزار وهلي يو

موږ د ماشومانو په ذهنونو کې جنګ وکړی
نن خو درپه دريو د سبا آزار وهلي يو

بلي سري لمبې د انتقام ساتو په زړونو کې
ميني ملامت يو ټوله ستا آزار وهلي يو

خود به تندکونه خورو پردېسه چې مزل کوو
جوړې مو تياري کړې د رښا آزار وهلي يو

۱۳۸۷\۴\۱۴
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین میدان

ژوند سو څومره ګران زړګیه اور وا خله
خاوري سو ارمان زړګیه اور وا خله

پام کړه پرهرونه دي خفه نه کړې
نه لرې درمان زړګیه اور وا خله

داسي په اسانه دیدن چیري دی
رابه سي جانان زړګیه اور وا خله

زما په خوله به صبروې منمه دي
اوس یمه پښیمان زړګیه اور وا خله

ډېري دي د حُسن لمبي خوښي وې
نن پر سپین میدان زړګیه اور وا خله

نور د پردېس غم ته زارۍ مه کوه
خیري که ګریوان زړګیه اور وا خله

١٣٨٧\١١\١٨
هلمند

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبې

د زړونـــــو ارمانونـــــه د مئینـــــو ارمانونـــــه
دې کلـــي کـــي ســـوځیږي پـــه اورونـــو ارمانونـــه

د بـــم پـــه ږغ ویښ ســـوي نـــازولي ماشـــومان دي
وړي ځـــان ســـره لحد تـــه د خوبونـــو ارمانونـــه

وګـــړو د دُنیـــا زمـــوږ نـــا پوهي تـــه دُعـــا وکـــړئ
پـــوره مـــو کړئ پخپـــل منځـــي جنګونـــو ارمانونـــه

پـــه طمعـــه د وربـــل دي خـــو پـــر پـــانهو یـــي اوربـــل دی
منـــزل تـــه نـــه رســـیږي د ګلونـــو ارمانونـــه

پردېســـه خوشـــحالي دي پنـــا ســـوي ده لـــه ســـترګو
بـــدل دي کـــړه حـــالاتو پـــه غمونـــو ارمانونـــه

۱۳۸۷\۳\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحفه

جنګونــه مـــي پــر لـــور د ګـــران وطـــن مـــه رالیـــږه
د اور د بلیـــــــدلو ارمــــــانجن مـــــه رالیـــــږه

یــو ځــوان د زکنــدن پــه حــال کــي مــور تــه داســي وایــي
مـــزار تـــه مـــي بچـــی ځلـــور کلـــن مـــه رالیـــږه

ګیلـــه بـــه زه د خپـــل نصـــیبه نـــه کـــوم نـــو تـــه هـــم
جهـــاد لـــه خپـــل طرفـــه ګیلـــه مـــن مـــه رالیـــږه

زمـــا پـــه غـــم شـــریکه ســـتا د بـــم پـــه پېرزوینـــه
ژونـــدي تـــر خـــاورو لانـــدي یـــو کفـــن مـــه رالیـــږه

کـــه خپـــل د جفـــا نښـــه پټـــوې پـــه چاپلوســـیو
ګریـــوان تـــه د پـــردېس خـــو تـــار او ســـتن مـــه رالیـــږه

۱۳۸۷\۱۲\۲۵

هلمند څپاند سیند مشاعره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ

جرګــه مــي کــړه د یــار پخــلا کیــدو پســې روانــه
ســلګو کــي مــي دُعــا ســوه قبلیــدو پســې روانــه

زمــا د اســو یلــو پــه برکــت دي حُســن زیــات ســو
وږمــه وي تــل د ګــل پــه غوړیــدو پســې روانــه

تــر خــو بــه دي خــارم جانانــه لاري د راتللــو
وعــده دي ســوه وعــدو ســره وعــدو پســې روانــه

اشــنا لکــه د جنــګ تــوره بــلا چــي خلــک وژنــي
ســوه داســي ســتا جفــا مــي اُمیــدو پســې روانــه

مقصــد یــې نــه وو دا چــي زمــا پــر مــخ ولیکــي نــوم ســتا
دا اوښــکه وه د ســترګو ســتا لیــدو پســې روانــه

پردېســه چــي ژونــدی یــي بــس د مینــي احتــرام کــړه
دُنیــا کــه ده هــر خــومره پــه فایــدو پســې روانــه

۱۳۸۵\۹\۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب

نــــوري ســــلګۍ د ارمــــانونو پــــه لاس مــــه ورکــــوه
هــــر وعــــده دي د کلونــــو پــــه لاس مــــه ورکــــوه

قســمته ســتا ســره چــي هــر څــه دي قبــول مــي دي ټــول
عقــل نــادان مــي د ســوچونو پــه لاس مــه ورکــوه
داســي بــې يوســي لکــه تــا چــي رانــه زړه وړی دی
ښــکلې څــواني دي د وختونــو پــه لاس مــه ورکــوه
چــي پــس لــه مرګــه دي ښــه ځيــر راتــه کتلــي نــه وي
مــا د ځلــورو ديوالونــو پــه لاس مــه ورکــوه
لــږ فکــر وکــړه کــه دوران دي تيــر ســو څــه بــه کــوې ؟
نــرۍ خنــدا دي د نــازونو پــه لاس مــه ورکــوه
د ليــوني زړه زو ريــدو تــه مــي بــل کــار وګــوره
خپــل تصــويرونه د خوبونــو پــه لاس مــه ورکــوه
د دې لپــاره چــي خپــل زور او تــاثير ونــه بــايلي
د حُســن واک د ســينګارونو پــه لاس مــه ورکــوه
د اُميــدونو جنــازې چــي تــر ســهاره باســي
تــريخ انتظــار د ماښــامونو پــه لاس مــه ورکــوه

پردېســه داســي يــار پيــدا کــه چــي پــه خــوی ښايســته وي
دا انتخــاب دي د رنګونــو پــه لاس مــه ورکــوه

۱۳۸۲\۴\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږه شپېه

د وصال په باچهي کې غم د ځان کوي غمونه
د دیدن د خولې نن اورم د بېلتون د مرګ حکمونه

خاموشۍ یې بنسټ ایښی دا ځل ټینګه یارانه ده
شور او شر په منځ کې نسته خفګان کړي قسمونه
تلوسه مې رسوایي ته پټ په غوږ کې داسې وایي
راځه نوم د یار غزل که راځه مات که رواجونه
د باور لاس کې خنجر دی وسواسې یې دي وژلي
زړه مې بیا کړله په غاړه د رازونو امېلونه
مایوسۍ رخصت اخستی اسویلي ورسره ولاړل
غلي غلي راته خاندي په لیمو کې دا وختونه
پښتنه وعده راغلې د اقرار استازی ګرځي
پر انکار خاوري انبار سوې سترګو وکړله ستونه
ګیله من شوګیر مې غواړي بیا د ځان سره ملګری
څنګه ورسمه ځولۍ چې غوړوي راته خوبونه
فریاد ورک انتظار ختم خیال پرواز کړي هري خوا ته
مُسکا شونډو میلمنه کړه ژوند هیر کړي دي ویرونه

ستم و غوښته بخښنه د پردېس د حوصلې نه
ورځ تر بلې نرم کیږي د اشنا ټینګ عادتونه

۱۳۸۲\۵\۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

جفا

چـــي د همزولـــو پـــه ټـــولۍ کـــي تـــر ځـــا پاتـــه نـــه يـــم
ولـــي پـــر هـــيڅ بانـــدي حســـاب جانانـــه تـــا تـــه نـــه يـــم

يـــو ورځ بـــه ســـتا ســـره هـــم وســـي جفاګـــاني ډېـــري
يـــوازي زه خـــداي پيـــدا کـــړی ســـتا جفـــا تـــه نـــه يـــم
ما پـــه دُنيـــا کـــي داســـي ښـــکلي ســـترګي ونـــه ليـــدې
ځکـــه وتلـــی د خپـــل کلـــي نـــه صـــحرا تـــه نـــه يـــم
جانانـــه ســـتا دا د ځـــوانۍ غـــرور بـــه ســـي پښـــيمانه
چـــي ســـمه خـــاوري بيـــا محتـــاج بـــه دي خنـــدا تـــه نـــه يـــم
هـــر وخـــت يـــې ويـــنم پـــه خوبونـــو شـــکر شـــکر خدايـــه
لا هـــم بـــې برخـــي د اشـــنا د ملاقاتـــه نـــه يـــم
ظلـــم ســـتم مـــي پـــر ماشـــوم زړګـــي هـــر څـــومره وکـــه
مينـــه کـــوم خـــو ورســـپارلی دي ســـزا تـــه نـــه يـــم
د بلبـــل چيغـــي او د ګـــل خـــاموش ژونـــدون چـــي ګـــورم
دا يـــو رواج ګـــڼم حيـــران خپلـــي ژړا تـــه نـــه يـــم

پـــردېس ارمـــان کـــه مـــي اصـــلي منـــزل تـــه ورســـيدی
بـــاور لـــرم اوزګـــار بـــه ســـتا د مـــخ ښـــکلا تـــه نـــه يـــم

۱۳۸۲\۳\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخيرولي ؟

زړه ته مي په قهر زمانه ګوري
رحم ولي زما پر طرف نه ګوري

دا د آزادۍ په نوم غلام ژوندون
وار په وار مي لاس ته زولانه ګوري
دې وخت کي مي زور از مايل کيږي نه
وژني به مي بل خو پښتانه ګوري
اى زما وطنه څوک ماره سوه نور
څوک دي لا ګوټ ګوټ کي خزانه ګوري
ووتې له ذهنه د غيرت کيسې
خود به دي وربل ته بيګانه ګوري
بده ښکاري لاس کي د يتيم ډوډۍ
هر څوک ورته نوې بهانه ګوري
مه ګوره غليمه اوس په سپک نظر
سرته به دي بيا کاڼي درانه ګوري

ويښه چي سي زړونو کي بيده جذبه
سترګي د پردېس هغه صحنه ګوري

۱۳۸۴\۵\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

قافلې

جانـــان چــې تلــی زه پــه خنــدا کلــي کــي پاتــه ســومه
د ماشـــوم زړه ســـره تنهـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

د رخصـــتۍ غیـــږ مـــي پـــه مینـــه ورکـــړه ښـــکلي یـــار تـــه
مـــا ویـــل خـــوب دی خـــو رښـــتیا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د ســـترګو اوښـــکو ســـره یـــو ځـــای د زړه غوښـــي خورمـــه
دا یـــې ثمـــر ســـو د وفـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
بېلتونـــه زړه رابانـــدي یـــخ کـــه خـــو چـــي بیـــا رانـــه ســـې
کـــه چیـــري یـــو ځـــل د اشـــنا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د جـــدایي هـــره شـــیبه راتـــه یـــو کـــال ښـــکاریږي
تیـــره شـــپه ویښ وم تـــر ســـبا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
نـــه لیـــونی ســـوم نـــه خـــو مـــړ ســـوم دا دی روغ ګرځمـــه
پـــه زړګـــي ســـخت لکـــه ســـزا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

هـــر وخـــت مـــي زړه تـــه راروانـــي وي د غـــم قـــافلې
پـــردېس چـــي ســـوم درنـــه جـــدا کلـــي کـــي پاتـــه ســـوم

۱۳۸۴\۷\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغور

د هـــر چـــا چـــي دوه يـــاران وي دا بـــې حـــال وي
همېشـــــه بـــــه يـــــو خفـــه او بـــل خوشـــحال وي

پـــــه يـــــوه زړه کـــــي بـــــه يـــــو جانـــــان ســـــاتمه
کـــــه تهمـــــت وي کـــــه پېغـــــور وي کـــــه جنجـــــال وي
بختـــــور دی چـــــي پـــــر هغـــــه چـــــا مئـــــين وي
چـــــي يـــــې زړه دغســـــي ســـــپين لکـــــه جمـــــال وي
لـــــه مينـــــه لـــــه وفـــــا لـــــه خنـــــدا وکـــــه
لـــــه پيســـــې را دا ځـــــواب بـــــه د دې ســـــوال وي
دروا غجـــــن بـــــه دلتـــــه ډېـــــري مـــــزې وکـــــړي
ربـــــتيا ګويـــــه تـــــه بـــــه جـــــوړ د فکـــــر تـــــال وي
پـــــه سُـــــورکو شـــــونډو خنـــــدا دي زلزلـــــه ده
چـــــي ډېـــــر خانـــــدې زمـــــا مـــــرګ تـــــه بـــــه دي خيـــــال وي
ســـــتا د ســـــترګو پـــــه رڼـــــا بـــــې را پيـــــدا کـــــړو
کـــــه دي ورک د غونـــــډې زنـــــي شـــــينکی خـــــال وي

د زړګـــــي نـــــه بـــــه دي ډېـــــر غمونـــــه کـــــم کـــــي
خوشـــــحال اوســـــه چـــــي پـــــردېس دي کليـــــوال وي

۱۳۸۵\۹\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا یاد

سـترګي دي زمـا نـه جـوړولای سـي د غـرو لیـونی
زمـا نـه مخکـي دي بـل څـوک وو پـه کتـو لیـونی

تـر هغـه وروسـته یـې سـي مینـه د لیلـی پـر سـترګو
چـه کلـه و وینـي سـتا سـترګي پـه خوبـو لیـونی
د سـهار بـاده تـر سـلام وروسـته اشـنا تـه وایـه
سـر پـر زنګـون دي یـادوي پـه نیمـو شـپو لیـونی
د زړګـي مینـه مـي یـوازي د ښـکلا سـره ده
پـه ښـکلي مـخ پسـې بـه ګرځـمه تـر څـو لیـونی
تـه چـي زمـا نـه ولاړې زه یـم دلتـه چاتـه پاتـه
پـه تاپسـې سـوم سراسـر پـه شـو ګیـرو لیـونی
د ژونـد شـپې ورځـي تیرومـه سـتا د یـاد زنـدان کـي
تـر مـا ببغمـه ښـکاري ډېـر د زولنـو لیـونی
زه د نیمګـړي دُنیـاګۍ تماشـې نـه پیـژنم
زه کـړم د هغـه نـازولي یـار غمـو لیـونی
پـر حـق مئـین دلتـه پـه کـاڼو بانـدي ولـي هـر څـوک
کلـي کـي نـه لـري هـیڅ ځـای د اوسـېدو لیـونی

بـس دی دُعـا تـه ضـرورت نسـته جـوړېږي کلـه
پـردېس پـه غـم کـي د جانـان سـو د کلـو لیـونی

۱۳۸۵\۲\۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستم

زمــــوږ ژبـــي بـــه د ښـــکلو پـــه صـــفت کلـــه مړېـــږي
دا ښـــکلي پـــه غـــرور او پـــه نفـــرت کلـــه مړېـــږي

غمجنـــي دُنیـــاګۍ کـــي پـــه پیســـو حُســـن خـــرڅ ســـوی
ښـــکلا خلـــک بـــه ســـتا پـــه تجـــارت کلـــه مړېـــږي
پـــه یـــو نظـــر کتـــو مـــي ژړوي تـــر ډېـــره وختـــه
خونکـــاري ســـترګي ســـتا مـــي پـــه زحمـــت کلـــه مړېـــږي
مـــا هیـــره کـــړه خنـــدا چـــي د جانـــان نـــه اقـــرار هیـــر ســـو
انکـــار انکـــار انکـــار پـــه دې عـــادت کلـــه مړېـــږي
چـــي خپلـــه دي راولیـــږي زمـــوږ د کلـــي خـــوا تـــه
دیـــدن بانـــدي دي خلـــک د مالـــت کلـــه مړېـــږي
کـــه ژونـــد یـــوه ثانیـــه وي خدایـــه خوښـــه مـــي ښـــکلا ده
ښـــکلا ســـره مـــي زړه پـــه محبـــت کلـــه مړېـــږي
زمـــا هغـــه وږي ســـترګي چـــي ټـــول عمـــر انتظـــار وي
اوس تاتـــه پـــه کتـــو پـــه یـــو ســـاعت کلـــه مړېـــږي
خوبونـــه زنـــداني مـــي راپرېـــږدي خـــو اوښـــکي غـــواړي
غمونـــه دي جانانـــه پـــه رشـــوت کلـــه مړېـــږي

پردېســـه د زړه وینـــو بانـــدي هـــر یـــو غـــم مـــوړ ســـوی
پـــه خپـــل وینـــا ویـــونکي د تهمـــت کلـــه مړېـــږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فکر تال

تـــو بـــه څـــومره وفـــا کـــوي يادونـــه د اشـــنا
روان مـــي دي دژونـــد ســـره غمونـــه د اشـــنا

ژونـــدون ذره ذره دی او دُنيـــا څنګـــه ســـپېره ســـوه
چـــه نســـته پکښـــې ښـــکلي ديدنونـــه د اشـــنا
ظـــالمي زمـــانې يـــې کـــړه خنـــدا را څخـــه پټـــه
قبـــول مـــي پـــر ليمـــو وه قدمونـــه د اشـــنا
لـــوګی لـــوګی يـــې زلفـــي وې لمبـــه د مـــخ پـــه شـــان وه
بيـــا شـــمعي راتـــه وښـــوول رنګونـــه د اشـــنا
بيـــا چيغـــو د ببلتـــو ن کړمـــه لـــه خوبـــه را بيـــداره
پـــه ســـترګو کـــي مـــي مـــات ســـول تصـــويرونه د اشـــنا
ای غمـــه زه پښـــتو ن يـــم زه يـــې نـــه ســـم هيـــرولای
تـــر مرګـــه بـــه کومـــه صـــفتونه د اشـــنا

الله بـــه د ببلتـــون جنـــازه وباســـي پردېســـه
کـــه پورتـــه پـــه دُعـــا ســـوه ســـره لاســـونه د اشـــنا

۱۳۸۴\۱۰\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه کور

نه زما د زړه نه وزي نه به خپل زړه کي ځای را کي
واورئ ای د دُنیا خلکو یار به زما ژوندون تباه کي

یو جانان یو مي ارمان دی یو مي تار په تار ګریوان دی
یو مي زړه یو پکښې یار دی بل څه نه لرم دُنیا کي
غواړي زړه نه ورکوي زړه دا عجیبه کیسه نه ده ؟
ښکلو ټول تاواني کړي یو والله په دې سودا کي
توبه نه ځني کوم خو د قسم نه مي قسم دی
بیا به دا سي قسم نه کړم چي وفا سته په اشنا کي
نه ګناه ده د غماز نه د بېلتون نه د رقیب ده
ستا وعدو کي شوګیر ما ته سر پر سر بهانې پیدا کي
د هجران توري تیارې دي یاره خدای لپاره راسه
چي د ژوند لاره پیدا کړم ستا د سترګو په رڼا کي
بیا به پوه سې چي ته څوک یې دلته څومره دی ستا قدر
چي د وخت سپیره سیلۍ مي درنه ټول عمر جدا کي
زما ډېر سپیره قسمت دی هر وخت تا رانه خفه کړي
ستا د شونډو نه مننه چي دي بیرته را پخلا کي

د ګیلو نه دي قربان سم زړه د زړه بدل کي واخله
نور به نه ژاړې پردېسه خپلي اوښکي دي که پا کي

١٣٨٥\٥\١٧

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

د زړه آهونـــــه دي زمـــــا هـــــيڅ اوریـــــدلي نـــــه دي
څـوک چـي يـې اوري هغـه سـتا پـه شـاني ښـکلي نـه دي

چـــي څـــو مره ژاړمـــه اشـــنا اوښـــکي مـــي مـــه پـــاکوه
نـــن داســـي ښـــکاري چـــي مـــي هـــيڅ درتـــه ژړلـــي نـــه دي
ښـــکلې مـــنم هـــر څـــوک بـــه ســـتا د ښـــکلا قـــدر کـــوي
بـــې مـــا پـــه غـــم دي چـــا د زړه غوښـــي خـــوړلي نـــه دي
ځکـــه پـــه دې وطـــن کـــي خلـــک ګناهکـــار ګڼـــي مـــا
هـــر چـــا تـــه غيـــرت ورکـــوم څـــوک مـــي وژلـــي نـــه دي
زمـــا زړګيـــه هـــم يـــې وران کـــړې هـــم اوســـېږې دلتـــه
افغانســـــتانه دښـــــمنان دي پيژنـــــدلي نـــــه دي
هســـي نـــه يـــاره دغـــه نـــور ښـــکلي خفـــه ســـي رانـــه
بـــه غيـــر لـــه تـــا مـــي د بـــل چـــا ســـترګي ســـتايلي نـــه دي
را ځـئ چـي يـو ځـل د سـپيڅلي عشـق يادګـار تـازه کـوو
ډېـري مـودې وسـوې چـي څـوک دار تـه ختلـي نـه دي
کـه مـي کـړي مـړ بيـر تـه ژونـدى سـم خـو بيـا هـم جانانـه
وايـم چـي سـترګي دي ښايسـتې دي خـو قـاتلي نـه دي

خدايـــه پـــردېس د داســـي خلکـــو نـــه ډېـــر لـــري ســـاته
چـــي مينـــه نـــه پيژنـــي غـــم کـــي زنګيـــدلي نـــه دي

۱۳۸۵\۵\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات بدل دي

پـــاڼو د تـــاريخ کـــې د ملالـــي تـــور وربـــل ښـــکاري
اوس افســوس د هغــه وطــن واک لاس کــي د بــل ښــکاري

کاشــکي چــي زه مــړ وای يــا مــي داســي څــوک ليــدلای نــه
وا وښــتی لــه ديــن نــه خلــک وايــي چــي پاګــل ښــکاري
چــاچي دُښــمن و ايســت د هغــه نــوم پــر خولــه نــه راځــي
چــاچي بيرتــه راوســتی هغــه راتــه اتــل ښــکاري
څــوک چــي يــې وړي ګټــه د جګــړو څخــه مــدام وايــي
دا تــــوري تيــــارې د وطــــن برخــــه د ازل ښــــکاري
يــو چــي ورتــه لار ښــيې بــل هرڅــه پــه ډاډه زړه وړي
ووايــه زړګيــه تــا تــه کــوم يــو ســړی غــل ښــکاري
څــوک پکښــې د نــوي ابــادۍ نښــي ليــدلای ســي؟
مــا تــه خــو هــر څــه پــه کنډوالو بانــدي بــدل ښــکاري
مرګــه نــور مــي واخلــه چــي زه دومــره درواغجــن يمــه
مــا ويــل خــاوره زمــا ده اوس د نــورو پکښــې پــل ښــکاري
دا چــي د دســتار پــه نــوم پــر ســرمو دی دا هــيڅ نــه دی
دا مــو وليــږي غــاړو تــه هــم دا زمــوږ قاتــل ښــکاري
بــس نــاپوه ماليــاره مــا تــه مــه کــړه د بهــار کيســې
بــاغ کــي دي نــوکر ســپيرو اغزيــو تــه ســور ګــل ښــکاري

چيغــي د افســوس چــي د پــردېس د خــولې نــه ووتــې
چــا تــه د غــم ســاندي وي او چــا تــه بــه غــزل ښــکاري
۱۳۸۵\۲\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچې شونډې

زړونه کلک سوه نه مري څوک د چا د غمه
کنې خاوري به وای زه پخوا د غمه

چې یاري کړې د نا دان هوښیار زړګیه
خود به هیره کړې خوږه خندا د غمه
داسې ګډې وډې وایم به تر کومه
چا ته وکړم فریاد ونه ستا د غمه
تر خوږو خوږو خبرو دي قربان سم
کوم نن درته تر خه وینا د غمه
مرګ په خپله خوله غوښتل یوه ګناه ده
ما به هم کړې وي دا ګناه د غمه
وچې شونډې ځنګه جوړې کړم خندا ته
نه یم خلاص یو شېبه اشنا د غمه
چې د کلي نه مې نه باسې صحرا ته
ګیله من به یمه خامخا د غمه

چې د ژوند غوندې وي مرګ ته مې ور پرېږدې
پردېس غواړم په دُعا وفا د غمه

۱۳۸۵\۱۱\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړېدلي هیله

د دُنیا خلکو د نظر څخه ایستلٰی یمه
لکه د تیرو زمانو د خاورو ځلی یمه

د ژوند ساګاني حسابمه ولي مرګ نه راځي
نصیبه څنګه دي غمونو ته سپارلی یمه
بېلتونه راسه بې پروا یار مي د کلي یوسه
چي دی خند بړېزه په اوښکو لمبیدلی یمه
عشقه نور لاس راڅخه واخله څه دي وکړه په ما
هم خندیدم هم رپیدم هم ژړېدلی یمه
خپلو سوالونو ته په خپله ځوابونه وایم
د خپل یار غم کي داسي حال ته رسیدلی یمه
ای لیونتوبه بې وفا نه سې او پرې مي نږدې
ډېر سوم خوشحاله چي دي ځان سره منلی یمه
عادت پښتون زړه مي پښتون زما وجدان پښتون دی
څوک چي مي نه غواړي نو کله ورغلی یمه
اوس مي پر غرونو ګرځوي مدام د سیوري غوندي
چي د اشنا لمر غوندي مخ ته دریدلی یمه

ګورته به یوسمه ارمان دي د وصال جانانه
پردېس ته نه راځې په ژوند کي پوهیدلی یمه

۱۳۸۵\۱۰\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکي

بیا پرمخ سوې پریشانه زما اوښکي
دومره مه ګڼه ارزانه زما اوښکي

ستا د غم قافلې د بېري زړه ته راغلې
هرکلي یې کړې ستومانه زما اوښکي
د خپل کبر او غرور نه به لاس واخلې
که دي ولیدې جانانه زما اوښکي
دا چې ګل د یار د مخ سره سیالي کړي
ستا سیالي کوي بارانه زما اوښکي
راته لږ د خو شحالۍ لپاره پرېږده
لا دي بس نه دي خفګانه زما اوښکي
که مې یار د خپل راتللو زیری راکړي
بیا نه وینې هجرانه زما اوښکي
د دردمن زړګي دردونو بدرګه کړې
چې راغلي تر ګریوانه زما اوښکي

په سلګو سلګو بیده سو مه پردېسه
وچې سوې نه سوې پښیمانه زما اوښکي

۱۳۸۵\۹\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوګیر

مــه ځــه نــور پــر دغــه لاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
ای زړګیــــه وفـــاداره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم

د اشــنا د دیــدن وږې پــه شــوګیر بانــدي مــوږ نــه ســوې
کښــینوې مــي تــر ســهاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
بــس دغــه غمونــه بــس دي خوشــحالۍ درکــوای نــه ســي
لا نــور ځــه غــوارې لــه یــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
پــه ســلګونو وعــدې نــوري یــې هــم کــړې وې رانغــی
پرېــږده پرېــږده انتظــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
کلیــوال دي راخبــر کــه ورتــه کــاني پــه لاس ورکــه
مــه مــي وژنــه بــې سنګســاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
یــو لښــکر د رقیبــانو پــه مــا هــیڅ کــولای نــه ســي
خــو دیــار خولــه کــي انکــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
بیــا مــي نــوم پــه خولــه یــاد نــه کــړې پــه مــا بــد ښــکاري ستــا کلــی
دا دی وځــم دي لــه ښــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
پــه پښــیمانو قــدمونو بیرتــه شــاته راتــلای نــه ســم
مینــي نــه لرمــه چــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم

تــه د تــورو غرونــو هــا خــوا تــه ژونــدی اوســې پردېســه
زه دي غــم کړمــه بیمــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم

۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخې شېبې

د يــــار ژونـــد غوا ړمــــه ويــــره بـــې لـــه تـــا
مـــور ې خوشـــحاله يـــو شـــوګيره بـــې لـــه تـــا

زلزلـــې مـــي پـــر زړه څـــوک نـــه ســـي را وړلای
د يـــار ســـترګو کـــي تـــا ثيره بـــې لـــه تـــا
کـــه اشـــنا مـــي دی باچـــا خـــو هـــيڅ ځـــای نـــه ځـــي
ای زمـــا فکـــره وزيـــره بـــې لـــه تـــا
تـــه د يـــار د سُـــورکو شـــونډو را بهـــر ســـه
خـــوب مـــي هـــيڅ نـــه دی تعبيـــره بـــې لـــه تـــا
دا د ژونـــد شـــېبې ترخـــې ســـوې نـــه تېرېـــږي
د جانـــان د مـــخ تصـــويره بـــې لـــه تـــا
ټـــول ظلمونـــه مـــي پـــر ســـر ســـترګو قبـــول دي
خـــو پـــه مينـــه کـــي تغيـــره بـــې لـــه تـــا

د اُميـــد غـــوټۍ پـــه اوښـــکو نـــه ګـــل کيـــږي
پـــردېس شـــل نـــه کـــړه تقـــديره بـــې لـــه تـــا

۱۳۸۵\۸\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورې داسي نه وو

څوک به د خپل دوران اتل خو شحال ختک جوړېږي
چي یې خبري دُښمنانو ته سبق جوړېږي

پخوا د کلي مشرانو روغه جوړه کول
اوس که جګړه وي نو د لاسه د ملک جوړېږي
یارانو راسئ نوی رنګ نوی انداز وګورئ
نن په جامو کي د انجلۍ په شان هلک جوړېږي
خدایه زه داسي آبادي وطن کي نه غواړمه
چي هدیرو باندي مارکیټ د یو احمق جوړېږي
د نورو ژوند ته اسانتیا وي برا بري سولې
مورې ته بمونه بس د یو بل په کومک جوړېږي
دُښمنه څومره چي دي وس وي نن مي وزوروه
سبا به زما لاسونه ستا خولې ته چنګک جوړېږي
چي لاس وهنه د شیطان ګاونډي نه وي پکښي
په یوه کور کي د پښتون سره تاجک جوړېږي
خبري ډېري سرېږي یو دی که وه داسي حالات
زما او ستا د کلي منځ کي به اټک جوړېږي
ولي مو توري د دُښمن په ځیګر ښخي نه کړې؟
ولي مو غاړي بیا نیم میتر په خامک جوړېږي؟

پردېسه چپ او سیږه دې وطن کي هیڅ مه وایه
په ورور دي وژني ورته اوس نوی ټوپک جوړېږي

۱۳۸۴\۱۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانتیا

دا هجــــران دی کـــه وصـــال دی نـــه پـــو هیــــږم
تـــن خفـــه زړه مـــي خوشـــحال دی نـــه پـــو هیـــږم

چـــي مـــي ټـــول عمـــر زړګـــی پکښـــې بنـــدي ســـو
دا یـــې زلفـــي دي کـــه جـــال دی نـــه پـــوهیږم
زمـــوږ د کلـــي کـــوڅې اورواخیســـت لمبـــه ســـو ه
کـــه پـــر ســـر د یـــار ســـور شـــال دی نـــه پـــو هیـــږم
ټولـــه شـــپه وریـــسي ژاړم چـــي را یـــاد ســـي
دا مـــي حـــال دا مـــي احـــوال دی نـــه پـــو هیـــږم
جانـــان ولـــي د رقیـــب د غـــاړي هـــار ســـو
زمـــا خـــو جـــار تـــرې ســـر او مـــال دی نـــه پـــوهیږم
دا د غـــم شـــېبې د هـــر چـــا پـــر زړه تـــم ســـي
کـــه پـــر مـــا یـــو ســـاعت کـــال دی نـــه پـــوهیږم
یـــاره نـــن راتـــه صـــفا خبـــره وکـــه
زمـــا لپـــاره دي ځـــه خیـــال دی نـــه پـــوهیږم

ځـــان مـــي تـــه یـــې زړه مـــي تـــه یـــې ای پردېســـه
بیـــا دي ولـــي رقیـــب ســـیال دی نـــه پـــوهیږم

۱۳۸۴\۱۲\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیروتنه

ستا خبري د اوبو پر مخ لیکل دي
ستا وعدې عبث وختونه تیرول دي

نه بلبل سوې نه سور ګل او نه اغزی سوې
یاره ګران دي عادتونه پیژندل دي
د هغې ورځې نه پس درنه توبه کړم
چې رقیب سره ولاړه وې خندل دي
تا تې درکړه خوشحالي خو زه ژړېږم
ویشل سوي برخې تولي د ازل دي
همېشه به وم ژوندی په انتظار کې
بس د رځم د رځم هر وخت راته ویل دي
زموږ جونګړې تې یو شپه را وله خدایه !
ښکلې د ښکلې محل وه د محل دي
د ګل رنګه هلمندي جانان د پاره
ما پرېښې ښکلي ټوله د کابل دي

پردېس ځکه د اشنا نه پردی سوی
اوس خبري د یارۍ په مُبایل دي

۱۳۸۴\۱۲\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه او ځان

هــر چــا نــه لــري او ســو زړه رانــه غوښــتنه وکــړه
تنهــا بــه نــه تېرېــږي ژونــد مــا تــرې پوښــتنه وکــړه

یــا بــه یــو دواړه ملامــت یــا بــې ګنــاه یــو دواړه
مــا بــه هــیڅ نــه هیــروی تــا چــې یــې ســتاینه وکــړه
زه یــې پخــوا لا پرهرونــو بانــدې مــوړ ســاتلم
خــو دا دی ســتا ســره یــې اوس د خــولګۍ ژمنــه وکــړه
اوس بــه پــر یــار ســې را خپــاره د حیــرا نتیــا رنګونــه
ســتا د ژړ رنــګ زمــا د پرهــر کــه یــې لیدنــه وکــړه
ځــومره نــادان وې زه دې پریښــوولم د یــار ســترګو تــه
چــا چــې ویشــتلي ګــوره چــا یــې درملنــه وکــړه
هغــه خنــدا چــې اننګــو کــې جــوړول ډولونــه
زه خــو یــې وړی ومــه تــا مــې پلټنــه وکــړه
غنچــه د ګلــو مــې پــه لاس کــې انتظــار یــې کــوم
راســره بیــا جانــان یــوه وعــده اغزنــه وکــړه
د رقیــب مــخ تــه دې راوکتــل پــه ډېــره مینــه
یــاره دا ســتا د شــوخ نظــر نــه مــې مننــه وکــړه

لیـک یې راغلی دی که خدای کول پردېس به راسي
ډېر سره ګران یو زما په یاد یې دا لیکنه وکړه

۱۳۸۵\۲\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات

د دیـــــدن لاره بنـــــدوي ډېــــــر مشـــــکلات راکـــــوي
د چـــا ګنــــاه نـــــه ده پرهـــــر زړه تـــــه حـــــالات راکـــــوي

د عشـــق بيمـــــار يـــم طبيبــــان ســـول د ببلتـــو ن ملګـــري
د خـــوب خنـــدا نـــه يـــې پرهيزکړمـــه غـــم زيـــات راکـــوي
د اشـــنا حُســـن ورځ پـــه ورځ زيـــا تېږي خـــوار نصـــيبه
کلـــه بـــې مـــا تـــه د بوســـې پـــه نـــوم زکـــات راکـــوي
زه د ببلتـــون شـــپو کـــي لـــيکم ورتـــه د زړه خبـــري
ځـــواب رتلـــي يـــار پـــر وخـــت د ملاقـــات راکـــوي
لکـــه چـــي زمـــا ســـره تـــر عمـــره اوســـيدل يـــې خـــوښ دي
يـــاره يادونـــه دي غيـــږ داســـي پـــه احتيـــاط راکـــوي
تـــا بـــه پـــه ژونـــد وي جـــدا کـــړي څـــو ببوســـه زړونـــه
ببلتونـــه يـــار بـــه زيـــرى نـــن ســـتا د وفـــات راکـــوي
ســـترګي دي نـــه دي د هلمنـــد ســـيند دى څپـــې نظـــر دي
مـــا ډوبـــوي مســـکا د شـــونډو دي نجـــات راکـــوي

ځکـــه پـــردېس پـــه خپـــل وطـــن کـــي لا پـــردېس اوســـېږم
زمـــوږ هـــر څـــه مفـــت غـــواړي خپـــل هـــر څـــه پـــه خيـــرات راکـــوي

۱۳۸۵\۲\۲۸

لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میني پت

ولې رانغلې صنمه لا تر اوسه
د راتلو دي یم په طمعه لا تر اوسه

سر او مال مي تر قربان سه چي هر ځای وي
پت د میني یې پالمه لا تر اوسه
د جانان سره راځې ورسره ځې نه
غمه پاته سوې بې غمه لا تر اوسه
په زړه کلک دی ځواب نه سي رالیږلای
چي هر لیک ورته لیکمه لا تر اوسه
یار چي تللی دی دا څو کلونه تېر سول
خوب مي نه سته ای عالمه لا تر اوسه
پرهرونه مي د زړه پر زیاتېدو دي
نا خبره یې ملهمه لا تر اوسه
چي ژوندی یم مهربان به درته وایم
مړ دي نه یم د ستمه لا تر اوسه

د پردېس وران کلی څومره پر ما ګران دی
په ورځ څو ځله ورځمه لا تر اوسه

۱۳۸۵\۷\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

اختــره راتــه يــاد کــه تيــر زمــان د مــا شــوم تــوب
زمــوږ خــوار کلــي تــه راولــه يــاران د ماشــوم تــوب

خــو کاشــکي دي وای ځــان ســره هغــه شــېبې راوړي
پــه هــر ســاعت مــي کــړی دی ارمــان د ماشــوم تــوب
دا خلــک دي بــې درده يــو او بــل پــه کــاڼو ولــي
پــر مــوږ يــې هــم کورونــه کړلــه وران د ماشــوم تــوب
يو ته يې خوشحالي راوړې نور هري خوا ته غم دی کيسه که
درتــه وکـــړي هـــر افغـــان د ماشـــوم تـــوب
آخيــر بــه مايوســي ورتــه اختــر کــي غيــږه ورکــي
چــي قــدر نــه کــړي زمــا غونــدي انســان د ماشــوم تــوب
چــي اوس دي پــه جرګــو اشــنا تــر کلــي راتــلای نــه ســي
زړګيــه هغــه ژونــد وو پــر جهــان د ماشــوم تــوب
اختــره زه بخښــنه غــواړم ډېــر يمــه بــې وســه
لمــانځلای چــي دي نــه ســمه پــه شــان د ماشــوم تــوب
کــه زړه مــي ورکــی څــه پــروا کــړي بيــر تــه بــه يــې راوړي
مــا هــم يادګــار ســاتلی د جانــان د ماشــوم تــوب

چــا ښــکلي جــامې وا غوســتې څــوک چــا تــه انتظــار کــړي
زه ليکمــه پــردېس يــار تــه بيــان د ماشــوم تــوب

۱۳۸۵\۸\۱۱
کوچنی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخطار

لا سـونه بـه رقیبـه سـتا ګریـوان تـه رسـوم
کیسـه د رسـره اوس د جنـګ میـدان تـه رسـوم

پښـتون غـرور مـي مـات کـړه ټـول د صـبر زندانونـه
ځـان سـتا پـر سـر د عمـر قیـد زنـدان تـه رسـوم
یـوازي یـې غمونـه شـوګیرې زمـا حق نـه دی
اعـلان د بغـاوت مـې نـن اسـمان تـه رسـوم
د سـر او مـال نـه تیـر یـم هـیڅ پـروا د رقیـب نـه کـړم
دا یـو اواز د زړه مـې خپـل جانـان تـه رسـوم
زه داسـي ژونـدون نـه غـواړم چي یـار وي سـتا پـه څنګ کـي
ځـان مـرګ تـه رسـومه او مـرګ ځـان تـه رسـوم
دا ډېـره خاموشـي مـې بـې ننګـي ګـڼلای نـه سـې
یقـین بـه دي پـه دې لار کـي ګمـان تـه رسـوم
ښـکاریږمه کامیابـه د رقیـب مقابلـه کـې
ډیـوه دي ده سـپین مـخ شـپو د هجـران تـه رسـوم

پـه نیمـه خـو پـوه نـه سـوې اوس پـوره خبـره واوره
خـولګۍ بـه د پـردېس د زړه ارمـان تـه رسـوم

۱۳۸۲\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼي زړه

مخ په شبنم مېنځي بل کار نه کوي
ګله ګلونه خو سینګار نه کوي

ازلي حُسن دي زیاتی کړی دی
مهرباني چي پر ما خوار نه کوي

به غیر له تا په دې دُنیا کي بل څوک
په زړیدو مي افتخار نه کوي

څوک چي د ګل خوشبويي نه پيژني
هغه پسرلي ته انتظار نه کوي

تل هغه زړه د غم نه پټ او سېږي
د پټي میني چي اظهار نه کوي

زه لیوني وم درته ومي ویل
چي بې له تا مي زړه قرار نه کوي

چي پکښي ستا دا ښکلي سترګي نه وي
مزه دا کلی او دا ښار نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لاسونه مې اغزو سوري کړل
بیا هم د ګل غخه انکار نه کوي

مو ورتهٔ ستوري د اسمان حسابو
ښکلي د خپلو وعدو شمار نه کوي

د کاڼي زړه سره مې مینه کړې
خدای دي زما مرګ په سنګسار نه کوي

په قدمو کې ورته زړه ایږدمه
اشنا راتله پر دغه لار نه کوي

پردېس دوران د لیونتوب تیر کړی
نور به په ښکلو اعتبار نه کوي

۱۳۸۴\۱۱\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر وختونه

څه دوران د ليونتوب وو څه خواږه وختونه تېرسول
چې له هر څه بې پروا وو اوس غمونه راته دېر سول

نا خبره د خپل ځان وم چې ماشوم وم ليوني وم
نه د چا د زړه ګلاب نه د چا سترګو کې اغزي وم

نه مې غوښتل د چا بد نه په بد مې څوک خوشحال وه
نه ځواب د چا غلط وو نه غلطه لار د سوال وه

نه د چا په انتظار کې مې ثانيې وې حسابلې
نه مې دوې بې ګناه سترګې د چا غم وې ژړولې

د آزاد ژوندون خاوند وم د چا غم راسره نه وو
پوه د شپو ورځو په خوند وم چې صنم راسره نه وو

چې زړګي ته مې دوو سترګو د جانان لاره پيدا کړه
زما اوښکو په کوڅو کې د ګريوان لاره پيدا کړه

د وصال په خوب مور نه سوم سهار نه وو بېلتون راغی
خندا ولاړه اشنا ولاړی تريخ ساعت د ژوندون راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دیـــدن تــول اُمیدونـــه مـــي د زړه څخـــه بهـــر ســـو ه
تولـــه خلـــک پـــه ظلمونـــو د بـــې ننګـــه یـــار خبـــر ســـوه

بـــس د ژونـــد پرلویـــه دښـــته بـــه دي پربـــږدي پـــه غمـــو کـــي
مـــا تـــه نـــه ښـــکاري یـــارانو حوصـــله د ښـــکلو زړو کـــي

ســـتا پـــه کلـــي کـــي مـــي تیـــر کړلـــه کلونـــه تـــه رانغلـــې
لا هـــم هلتـــه وم جانانـــه تـــر پرونـــه تـــه رانغلـــې

تـــا راکـــړی لویـــه خدایـــه دې دُنیـــا کـــي امانـــت ژونـــد
د نفـــرت نـــه مـــي نفـــرت دی تیـــروم پـــه محبـــت ژونـــد

د هـــر غـــم زور مـــي لیـــدلی ګرانـــه ســـتا پـــه یارانـــه کـــي
تـــه خـــو شـــحال اوســـې جانانـــه دا د غـــم پـــه زمانـــه کـــي

هـــم یـــم مینـــي ســـوځولی هـــم پـــه مینـــي کـــي لمبـــې دي
هـــم ګُمـــان یـــې پـــر ایمـــان کـــړم چـــي د مینـــي یـــې تـــوبې دي

مـــا پـــر بـــدو کـــړي ښـــه دي ځکـــه نـــن مـــي قـــدر نســـته
هـــم جانـــان رانـــه خفـــه دی هـــم د زړه مـــي صـــبر نســـته

اشـــنا ښـــکلی دی د رنګـــه چـــا ویـــل چـــي ملامـــت دی
پـــر وعـــدو چـــي وفـــا نـــه کـــړي دا د هـــر ښـــکلي عـــادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه څــوک چــې زمــا ځــان وو هغــه هيرکــړم د ځــان هيــر يــم
ژونــد د غــم کــوهي کــې تيرســو د خوښــۍ د کــاروان هيــر يــم

ورځ تــر بلــې غمجــن کيــږم دا د غــم پــه دُنيــاګۍ کــې
لويــه خدايــه د هــر ښــکلي نظــر مــات تــه مــې لــوګۍ کــې

۱۳۸۵\۳\۱۵

تمنا

ښــکلې راســه چــې دې ښــکل کــړم ښــکلول دې ګنــاه نــه ده
لــږ مــــې زړه تـــه رانـــږدې ســـه خپلـــول دې ګنـــاه نـــه د ه

مــا تــه مــه وايــه چــې څــوک يــې زمــا د مينــې قــدر وکــه
پــه ديــدن پســې دې مرمــه راتــه وايــې صــبر وکــه

لــږ خــو ځــان تــه فکــر وکــه بــې وفــا وخــت بــې وفــا دی
تيــر وخــت بيرتــه نــه را ګرځــې دا عــادت يــې لکــه ســتا دی

يــاره داســې وخــت بــه راســې تــا بــه هــم زماپــه شــان کــې
لکــه زه چــې حيــران ښــکارم تــا بــه هــم داســې حيــران کــې

دا حــالات دې زمــوږ وطــن کــې هــر څــوک ډېــر کــوي ظلمونــه
خــزان وزژول ســتا پــه شــان تنکــې تنکــې ګلونــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه لاسونه چې د نازه د چا غاړې ته امېل سي
د ظالم په لاس هغه سینه ګولو باندي غلبېل سي

اوس ته ووایه جانانه ظلم ښه دی او که مینه
مینه نه مني هیڅکله چي سي توي د انسان وینه

خندېدلې له اوله خوا اخیر دي لیوني کړم
په نازونو چي دي خپل کړم په غرور چي دي پردی کړم

یاره عمر د ګل لږ دی د بهار موسم به تیر سي
پته مینه ساتې ولې د اظهار موسم به تیر سي

پر هغه تصویر مئین یې چي هنداره کې ځان ګورې
ای نادانه یو ځل راسه که مې خیري ګریوان ګورې

اجازه راکه جانانه چي دي ښکلي مخ ته ګورم
یا به نه یې یا به نه یم خپل نیمګړي بخت ته ګوروم

رانه وساته نن پته دغه ښکلې خولګي تانده
د خپل حُسن په دوران کي پر تار تار ګریوان مې خانده

ته ظالم د وخت په شان یې ته بهار راځخه ساته
ته خولګي راځخه ساته ته اقرار راځخه ساته

۱۳۸۵\۴\۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای په امان

جانان په کلي کې پاتېږي خو مور کډه کوو
کله يې زړه رانه صبرېږي خو مور کډه کوو

خدايه ګناه مې څه ده ځم د ګلستان وطن نه
د پسرلي وږمه لګېږي خو مور کډه کوو

ژوندي مو وينو ته دي تږي مړه هم هيڅ نه وايي
ظالم خوشحاله دی خندېږي خو مور کډه کوو

د بېوسي نه راته ځان ډېر ملامت ښکاره سو
چې زما ورونه وژل کېږي خو مور کډه کوو

جانانه مه ژاړه قسمت د يو او بل نه بېل کړو
پر تا به سرې لمبې بلېږي خو مور کډه کوو

ورک دي ژوندون سي مرګ تري ښه دی خو چې دلته مړ سم
مړه سوه ځوانان پيغلې ژړېږي خو مور کډه کوو

مخ رانه واړوه چې ستړګي دي سي هيري رانه
مينه دي ورځ په ورځ زياتېږي خو مور کډه کوو

الله خبر دی زه به چيري مزدوري کومه
اوس راته هيڅ نه معلومېږي خو مور کډه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایـــه قیامـــت نـــه دی اســـمان هـــم نړیـــدلی نـــه دی
ســـتوري هـــم هغســـې رپېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

د خـــدای پـــه امـــان تـــا هـــم د زړونـــو پـــر مالـــک ســـپارمه
وګـــوره اوښـــکي مـــي بهېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

کلـــه نـــا کلـــه د پـــردېس مـــزار تـــه پورتـــه کـــه لاس
یـــو ه شـــېبه مـــي نـــه هیرېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

۱۳۸۵\۵\۱۴

ښکلی ځوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــوږ پــه کلــي کــي یــو وخــت یــو ښــکلی ځــوان وو
د هـــر چـــا د ســـترګو تـــور پـــر هـــر چـــا ګـــران وو

کلیــــوال یـــي پـــه مجلـــس نـــه مړېدلـــه
ښـــه یـــي خـــوی وو او ســـپېڅلی مســـلمان وو

هـــره ورځ د خنـــدا ډکـــه خولـــه بـــه راغـــی
هـــر ســـړی یـــي ښـــو اخـــلاق تـــه حیـــران وو

نـــه یـــي کـــړی د یـــوه غیبـــت وو بـــل تـــه
نـــه خوشـــحال د کلیوالـــو پـــه تـــاوان وو

چـــي د ده پـــه شـــان ځـــو نـــور ځوانـــان پیـــدا ســـي
بـــس همـــدا مـــي د ماشـــوم زړګـــي ارمـــان وو

هـــر ســـاعت بـــې د الله شـــکر ادا کـــی
چـــي ببغمـــه چـــي ژونـــدی پـــر دې جهـــان وو

فریـــادوني لـــه نیســـتۍ څخـــه ګـــوَلـــه
هـــیڅ پیســـې ور ســـره نـــه وې پریشـــان وو

د خـــدای ورکـــړه ده ځـــوان ډېـــر دولـــت پیـــدا کـــی
د خپـــل بـــس مـــوټر پـــه خپلـــه مـــوټروان وو

د پیســـو ســـره یـــې مینـــه ســـو لـــه زیاتـــه
ځینـــي هیـــر هغـــه د لـــوړې تیـــر زمـــان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلدېنګونې د لمر وړانګو بربښوَله
اول نه خو بیا زموږ د کلي خانوو

تجارت يې د انسان د وينو زده کی
افغانان بې قتلول خپله افغانوو

ورسره کبر غرور سو له ملګري
هر سړی یې پر دوستۍ باندي پښیمان وو

یوه ورځ زموږ پر کلي زلزله سوه
نور ولاړ وه د ده ښکلی بلدېنګ وران وو

بیرته را وستی الله هغه حالت پرې
وخت که هر څومره په منده ترې روان وو

بیرته ختمه سوه خاني مسکیني راغله
بیرته هغسي عاجزه هغه ځوان وو

نه یې وکی سخاوت نه خیراتونه
خدای چې کړی په ده باندې امتحان وو

داخل څوک د مجلس نه لري څه وکړي
په فکرونو کي وو ډوب په غم د ځان وو

خدای پټ کړی دی عزت په عاجزۍ کي
د دې وروسته دا د ځوان پر خوله اعلان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنــــده ســـره لـــويي ځـــومره بـــد کـــاردی
دا زمـــا ماشـــوم زړګـــی څـــومره نـــادان وو

د پیســـو مینـــي کـــړه لار راځخـــه ورکـــه
لـــوَړَه مځکـــه مـــي لیـــده کښـــته اســـمان وو

څـــو کلونـــه تـــر غرمـــې پـــوري بیـــده وم
رانـــه هیـــر وخـــت د لمانځـــه او د اذان وو

دا بـــــه حـــــال وي همېشـــــه د کبرجنـــــو
دا چـــي هـــر څـــه وســـول امـــر د ســـبحان وو

د آزاد ژونـــدون پـــه قـــدر چـــي پـــوه نـــه ســـو
اوس جهـــان ورتـــه وړوکـــی یـــو زنـــدان وو

خدایـــه ســـتا تـــر باچـــاهي پـــردېس قربـــان کـــړې
نـــن مـــي ولیـــدی د ژرنـــدي آســـېوان وو

۱۳۸۵\۴\۲۸

ژوند تیرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بهار پسې مدام وي خزان داسې
چې راځي دُنیا ته وي به روان داسې

پر هر حال باندي مې شکر دی خاونده
لکه تللی چې وو راغی جانان داسې

دلته ګل وو خو اوس نسته که دي یاد وي
ستا به هم تیر سي د حُسن دوران داسې

چې غلطې ارادې ورسره نه وي
سره یو ځای دي وي دوه مئینان داسې

لکه کوم عادل باچا چې پر تخت کښېني
ستا تصویر مې د زړه کور کی ودان داسې

لاس په لاس د رقیبانو مخ ته ګرځي
څومره خوند کوي سپېځلي یاران داسې

په سیالۍ کې د رقیب چې دي کامیاب کړم
همېشه اوسې کامیاب پر جهان داسې

یم حیران ستا په زړه کي څنګه زړه دی
نه دی کلک کاڼي اشنا د بیابان داسې

چې خفه نه سې رو یاره یار ته وکه
سلام داسې کلام داسې بیان داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیــــدن راوړه کـــه مـــي ســـر ځـــي پـــروا نســـته
زه د مینــــــي غــــــواړم ګتــــه تـــــاوان داســــي

ســــتا د مـــخ ښــــکلول زمــــا د زړه ارمـــــان وو
ســتا د زړه دي خــــداى پــــوره کـــړي ارمــــان داســـي

چـــي یــــي تـــل خنـــدا پــــه مـــوږ پـــوري کولـــه
ژړیــــــــدلي دي هغـــــــه رقیبــــــان داســـــي

زمـــا نـــه رنـــګ د اوښـــکو هیـــر ســـو خوشـــحالیږه
نـــن مـــي وویـــل زړګـــي تـــه ګریـــوان داســـي

ملامـــــت نـــــه دی بلبــــل چـــــي پـــــر مئـــین دی
وي کـــتې مـــتې لکـــه ســـتا شـــونډي ګـــلان داســـي

مـــــا تــــه ښـــــکاري یــــاره دواړه لیـــوني ســــوه
چـــي پـــه منـــډه ســـوه ببلتـــون او هجـــران داســـي

د ښـــو پـــه غشـــو ویشـــتی دي پـــر زړه یـــم
خـــداى دي مـــه کـــړه پـــر بـــل چـــا مهربـــان داســـي

شـــبنم مـــخ مېنځـــي د ګـــل خـــو ځـــان تـــر جـــار کـــي
د پـــردېس ژونـــد دي تـــر تـــا ســـي قربـــان داســـي

۱۳۸۵\۴\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وربل سیوری

خوب مي لیدی چي بیدېدم ستا د وربل سیوري ته
ما ویل غرمه به تېروم ستا د وربل سیوري ته

که اجازه دي وي یو تار دي له وربله اخلم
د زړه پرهر به پرې ګنډم ستا د وربل سیوري ته

یو کال بېلتون او هجران د واړه راپسې ګرځېدل
په شان د خال به پټېدم ستا د وربل سیوري ته

د خدای لپاره راته مه وایه چي بیرته ولاړ سه
نه غواړم ژوند مرګ قبلوم ستا د وربل سیوري ته

ښکاري دُعا مي سوه قبوله د خدای در کي اشنا
ځکه خو نه سي را تلای غم ستا د وربل سیور ته

لکه چي څوک تر وني لاندي وخوري باغ کي میوه
ستا په خولګۍ نه مړېدم ستا د وربل سیوري ته

د خواږه خوبه چا را ویښ کړمه ډېر ظلم وسو
داسي ارام چي اوسېدم ستا د وربل سیوري ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتـــون ســـزا د هغـــه جـــرم مـــا تـــه اوس راکـــوي
زه چـــي ماشـــوم وم لوبېـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

بيـــا د حـــالاتو پـــر زړه بـــل کـــه د غـــم ســـره اورونـــه
يـــو ځـــل مـــي بيـــا پربـــرېده صـــنم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

هغـــه وخـــت ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي هـــر ســـر ليـــک وو مينـــه
مـــا چـــي لوســـتل پـــه پوهيـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

زه د پـــردېس ژونـــدون ترخـــې خـــاطرې يـــاد کـــي لـــرم
يـــو وخـــت بـــه تـــولي هيـــروم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولګۍ

په تول ژوند یو ه شېبه به مي هیر نه سي
یاره ستا مړاوي کاته به مي هیر نه سي

که په سرو سترګو ژړا درپسې وکړم
په سرو شونډو خند ېده به مي هیر نه سي

زه دي خپل کلي ته ولي رابللم
اوس تر مرګه دا کوڅه به مي هیر نه سي

چي وصال کي دي هجران رابانـدي راوست
ای جانانه هغه شپه به مي هیر نه سي

زما د زړه غوښي پر بل چا پېرزو نه وې
ستا ظلمونه راسره به مي هیر نه سي

د ېري شپې بې په یادونو کي سبا کړم
یار د ناز په خوب بیده به مي هیر نه سي

اول مینه بیا رتلی ځواب راغی
دا به هیر کړمه هغه به مي هیر نه سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکـــو نـــوره یـــاري نـــه کـــوم د ښـــکلو
خپـــل زخمـــي زخمـــي سـینه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

پـــر زخمونـــو د ملهـــم پـــر ځـــای ږدي مالګـــه
د یـــار رحـــم حوصـــله بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

د رقیـــب زړه یـــې ســـوځلی وو بـــې اوره
زړه راکښـــونکې اشـــاره بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

پرېـــږده مـــا چـــي د فکرونـــو پـــه ټـــال زانګـــم
بـــس پـــه هیڅـــه بهانـــه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

قســـمونه یـــې د مـــخ لیـــدو تـــه مـــات ســـول
پـــه توبـــه توبـــه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

ملامتـــه یـــم پردېســـه خـــولګۍ واخلـــه
بیـــا پـــه مینـــه کـــي ناغـــه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

۱۳۸۵\۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اشنا پسرلی

هـــــر کلـــــه راســـــې پــــه خنـــــدا پســـــرلیه
پـــــر وعـــــده ټینـــــګ او بـــــا وفـــــا پســـــرلیه

ســـــتا د راتلـــــو پـــــه انتظـــــار انتظـــــار
غمجنـــــي شـــــپې مـــــو کـــــړې ســـــبا پســـــرلیه

د دیـــــدن زیـــــرې یـــــې خـــــوږ منـــــو زړوتـــــه
تـــــل دي ملګـــــرې وي ښـــــکلا پســـــرلیه

خـــــو ډېـــــر افســـــوس ســـــتا پـــــه راتلـــــو راڅخـــــه
اشـــــنا د ژونـــــد لارکـــــړه جـــــلا پســـــرلیه

ښـــــکلو ګلونـــــو تـــــه دي نـــــه ګورمـــــه
د ښـــــکلو مینـــــې کـــــړم تبـــــاه پســـــرلیه

مـــــا کـــــړل رنګـــــین پـــــه اســـــویلو غمونـــــه
تـــــا کـــــړل رنګینـــــه دا دُنیـــــا پســـــرلیه

خپـــــل دي ګلونـــــو تـــــه شـــــبنم راوســـــتی
زمـــــا دي ســـــترګو تـــــه ژړا پســـــرلیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتـــه ښـــکاریږي بـــې اجلـــه مرګـــی
چـــي بـــې اشـــنا راغلـــې پـــر مـــا پســـرليه

راســـره يـــې نســـته د لیـــدلو طاقـــت
د ګـــل پـــر شـــونډو د مســـکا پســـرليه

جانـــان خفـــه ســـو تـــه هـــم مـــخ واړوه
ښـــه يـــم تنهـــا تنهـــا پســـرليه

رنګونـــه تـــول دي زمـــا د يـــار پـــه شـــان دي
هســـي نـــه کـــړې دي وي غـــلا پســـرليه

يـــو څـــو ســـپېڅلي ارمانونـــه د زړه
ســـو لـــه نيمګـــړي نيمـــه خـــوا پســـرليه

زمـــا ســـلام ســـتا د ګلونـــو غونـــدي
وايـــه پـــر کلـــي د اشـــنا پســـرليه

د يـــار ســـتم کـــه وو پـــردېس وژلـــی
قبـــر تـــه راســـه خامخـــا پســـرليه

۱۳۸۵\۱\۲

څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم داسي کتل څه مانا
وار په وار مي خوا ته راتلل څه مانا

مینه چي دي درې ورځي دوام نه کړي
ښکلې ناز ادا دي اول څه مانا

زړه نه چي مي خپل زړګی ساتې لري
یار دي یمه یار دا ویل څه مانا

یاره کوم رواج د محبت دی دا
یو ځل رابلل بیا رټل څه مانا

زما په مخ کي نه سو شرمنده رقیب
لاس کي چي دي راکی دا ګل څه مانا

سترګي چي دي توري ازلي دي نو
بیا پرې د کجل لګول څه مانا

زه وایم چي خوب تر تا قربان کړمه
خوب کي دي جانانه لیدل څه مانا

ټوله زغم مي صبر رانه وخوړی
صبر څه دی دا ژړیدل څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند څه دی زما لپاره غم دی غم
غم کې د انسان او سېدل څه مانا

خوله کې د اشنا چې ترنم نه سو
مه ليکه پردېسه غزل څه مانا

۱۳۸۵\۲\۱۱

ځوانيمرګ خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خړ خېبر خړي درې خاطر ته
وایم سلام روح د مصري خاطر ته

د بې وفا صنم جفا وژلی
ژوند یې هم وو ذرې خاطر ته

الهي داخل مې دُعا قبول کړې
چې سي رڼا توري تیارې خاطر ته

د سرو ګلونو رنګ به هیر وو ځیني
یار چې بې شونډې کړلې سرې خاطر ته

چې په هر شعر کې یې ستاینه کړې
ورکړی غم هغې ثیرې خاطر ته

د خېبر ټوله سپلنې لوګی سول
ښکاري چا زلفې کړې خپرې خاطر ته

مرور وخت ورسره نه سو پخلا
وې په نصیب کې شوګیرې خاطر ته

نظر یې ګل وو زړه وو ګل ورسره
خزان نیولي وې ارې خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــي يـــې پـــه ژونـــد خبـــر تـــه نـــه راتللـــې
مـــړ ســـو دُعـــا کـــړې کـــه ښـــيرې خاطرتـــه

ډېـــر دومـــره ډېـــر ســـتا د ظلونـــو پـــه شـــان
ګـــلان پـــر قبـــر بـــه کـــړې خـــاطر تـــه

مـــا يـــې لا ښـــکلی مـــخ ليـــدلی نـــه وو
ښـــه راغلـــی وويـــل هـــديرې خاطرتـــه

ورتـــه دُعـــا کـــړه دپـــردېس زړګيـــه
کـــه د ويلـــو څـــه لـــرې خاطرتـــه

۱۳۸۵\۲\۳۰
دا شعر ارواح ښاد خاطر افريدي او د هغه اشنا ته ډالۍ سوی دی

څه ووايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـــه مـــو ســـندري پـــه ســـلګو بانـــدي بـــدلي ســـوې
دلتـــه خوشـــحالۍ وې پـــه غمـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه ډېـــري پيغلـــي کونـــډي ســـوي دي د پـــلار پـــر کـــور
دلتـــــه پښـــــتنې وې ليونـــــو بانـــــدي بـــــدلي ســـــوې

دلتـــه تـــاريخي اثـــار هـــر چـــا تـــر وســـه لـــوټ کړلـــه
دلتـــه کـــلا ګـــاني پـــه مورچـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مشـــران د يـــو او بـــل پـــه ســـيالۍ ظلـــم کـــړي
دلتـــه د چـــا اوښـــکي بـــارانو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه چـــي يـــي قـــدر د پښـــتو او صـــداقت کـــړی
دلتـــه يـــي ســـيني پـــه غلبېلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه هـــر څـــه وســـول ټـــول جهـــان يـــي تماشـــه وکـــړه
دلتـــه ســـري ډولـــۍ پـــه جنـــازو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــــه خـــــو د لمرځلانـــــده مـــــخ لوګيـــــو ونيـــــوی
دلتـــه ســـپيني ورځـــي تـــورو شـــپو بانـــدي بـــدلي ســـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـــه د ورور وینـــي د خـــور اوښـــکي بهیـــدلي دي
دلتـــه مـــو بـــاغچي پـــه هـــدیرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مـــي خپـــل ورور لاســـونه وتـــړل پردیـــو تـــه
دلتـــه جـــذبې د زړه ګیلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه بـــه یـــو لویـــه تجربـــه راســـي دتیـــر پـــه شـــان
دلتـــه کـــه بیـــا چیغـــي پـــه ټپـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه پـــردي ویـــنم رانـــه ورک پـــردېس خوبونـــه ســـول
دلتـــه مـــي شـــپې ټـــولي شـــوګیرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

۱۳۸۵\۳\۲۴

زما برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپـــل قســـمت راتـــه کرلـــي ټـــول غمونـــه
پـــه مجبـــور زړه مـــي منلـــي ټـــول غمونـــه

زمـا پـه شـان يـې بـل څـوک دومـره قـدر نـه کـړي
بـــل ځـــای نـــه ځـــي پوهيـــدلي ټـــول غمونـــه

ســـتا پـــه لاس مـــي د ارمـــان جنـــازه باســـي
ســـتا لـــه خـــوا څخـــه راغلـــي ټـــول غمونـــه

مـــا ســـودا ورســـره کـــړې زړه پـــه زړه وه
جانـــان راکـــړل د خپـــل کلـــي ټـــول غمونـــه

يـــو پـــر مـــخ مـــي د رڼـــو اوښـــکو بـــاران دی
بـــل پـــر زړه مـــي وريـــدلي ټـــول غمونـــه

دا د کـــاڼي غونـــدي زړه تـــه دي حيـــران يـــم
غمګـــين نـــه ســـو ځينـــي تللـــي ټـــول غمونـــه

نـــن مـــي ولوســـتله ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي
خوشـــحالي نســـته ليکلـــي ټـــول غمونـــه

کـــړم ګُمـــان چـــي ليـــونی بـــه رانـــه جـــوړ کـــړي
د زړه کـــور کـــي مـــي ســـاتلي ټـــول غمونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر سرو شونډو خندا د خدايه غواړم
زما په برخه رسيدلي ټول غمونه

اسويلي ورته وږمه د پسرلي سوه
د زړه بڼ کې غوړېدلي ټول غمونه

راسه خداى د پاره ځان سره يې يوسه
ما تې مه پرېږده اى ښکلې ټول غمونه

يا غمونه قاتلان د اُميد نه واى
يا واى ستا کتو وژلي ټول غمونه

يا مې ستا سترګي ليدلي نه واى ياره
يا مې نه وايې ليدلي ټول غمونه

يا مې اور د محبت په زړه کې نه واى
يا پکښې واى سوځيدلي ټول غمونه

يا کوڅه کې دي اثر دى چې درځمه
يا سول ما باندي غښتلي ټول غمونه

يا د ښکلو مينه ډکه ده له غمه
يا يې ما ته رابخښلي ټول غمونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صـــــداقت لـــــره ســـــزا ســـــته خبـــــر نـــــه وم
محبـــــت ســـــره تړلـــــي ټـــــول غمونـــــه

پـــــر تـــــار تـــــار ګريـــــوان مـــــي مـــــه خانـــــده جانانـــــه
خيـــــر کـــــه ســـــتا نـــــه کوچيـــــدلي ټـــــول غمونـــــه

ای ظالمـــــه پـــــردېس ځنګـــــه درنـــــه هيـــــر ســـــوو
ســـــتا پـــــه غـــــم يـــــې پيژنـــــدلي ټـــــول غمونـــــه

۱۳۸۴\۱۱\۲۰

ټګ ګاونډی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوستۍ کې چې دښمن دی نه پاریس دی نه لندن دی
زموږ د څنګ یو ګاونډی دی په خو ښیو مو غمجن دی

همېشه غورځوي کاني دواړه لاسه شا ته نیسي
د پوښتني پر وخت هسې خالي لاس دُنیا ته نیسي
په ناولي لاس یې زموږ د ګران وطن زړګی خوږمن دی

ښه پوره سرمایه دار سو د وطن غرونه یې سوري کړل
یو په بل مو سره وژني راته جوړه یې خواري کړل
څوک بې لاس کې ورته قطعه ورانوونکی د ګلشن دی

د رښا څخه یې پر هیز کړو په تیارو کې سره ورک سوو
د نفاق اور یې بل کړی په لمبو کې سره ورک سوو
راته ویې سوځل دواړه یو مې زړه دی بل مې تن دی

زما وینو ته دی تږی زما ورور خپلول غواړي
لا یې زړه سوړ سوی نه دی خپلول د کابل غواړي
خدایه وخت راسره مل کړې تر اټکه مې وطن دی

لویه خدایه دا ارمان مې د ناتوان زړګي پوره کې
خپلواکي غواړم یا هلته پر ما جوړه هدیره کې
د پردېس دژوند ارمان دی هم وصیت د زکندن دی
۱۳۸۴\۷\۱۰

بېوفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وفادار ګڼلې په خوی دي نه پوهیدم
ځکه خو خیري ګریوان ټولي دُنیا ولیدم

داسي دي وکتله نن د پردیو غوندي
اوس بې پروا ګرځمه د لیونیو غوندي
نور به تنها نه سمه غمو دي وپیژندم

راغلي یو دُنیا ته یو امانت یو دواړه
په دغه دوو خبرو خو ملامت یو دواړه
ته به مغرور ګرځیدې او زه به نه صبریدم

الله دي ما خاوري کي اوسې ژوندی جانانه
ژوند مي له تا قربان سه ای هلمندی جانانه
بیا دي هم مخ وا ړوی بې اوره وسوځیدم

آخیر چي ستا پر شونډو انکار انکار پاته سو
زما دا ټوله عمر یو انتظار پاته سو
پردېس پردېس ژوندون ته په سلګو وژړیدم

۱۳۸۴\۱۱\۲۳

افسوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنــــه څنګــــه دي او لاد دی اتحـــاد نـــه غـــواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

داڅــه پــه وســوه افغــاني بلــبلان داســي نــه وه
بهــار کــي هــر خــوا الوتــل پــه خــزان داسـي نـه وه
اوس یې خو ښ کار د هر صیاد دی ژوند آزاد نه غواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

زمــا ترڅنګــه ای بــې ننګــه نــور مــي مــه زوروه
د ېــر ســتړی ســوی یــم لــه جنګــه نــور مــي مــه زوروه
بــس دی وطــن زمــا بربــاد دی نــور فســاد نــه غــواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

خپــل یــې هــر کــور تــه اسانتیاوي د تعلیم پــوره کــړې
زمــا د مکتــب پــه ســوځیدو هیلــي غلــیم پــوره کــړې
زمــوږ هــر اُستاد لکه رشاد دی څوک یې ښاد نه غواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

چــي شــپه او ورځ مــي کــړوې دا بــه مــي کلــه هېــر ســي
ورور مــي پــه ورور حــلا لــوې دا بــه مــي کلــه هېــر ســي
زمــا زړګــي تــه اتــک یــاد دی بــل جهــاد نــه غــواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

پرېــږدی یــارانو چــي پــه غرونــو کــي ســاده اوســمه
د یــو غــدار غونــدي پــه لــوړ بلــډینګ کــي نــه اوســمه
ګــوره د ده ســره ســواد دی جــوړ هیــواد نــه غــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه پر خوله زما فریاد دی تا آباد نه غواړي

ای د پردېس د ماشوم تو ب د ورځو شپو وطنه
ستا د بچيانو په کومک وران کړې پردو وطنه
ډېرو خو ړلی اعتماد دی انتقاد نه غواړي
ځکه پر خوله زما فریاد دی تا آباد نه غواړي

۱۳۸۵\۲\۱۰

اشنا په یاد يې لره

زما یو ورور د هغه بل غوندي په بم وا لوزي
ښکلې ځواني لري د ګل غوندي په بم وا لوزي
هلته به پوه سې چې د خپل لاسه دي اور اخستی
اسلام آباد چې د کابل غوندي په بم وا لوزي

۱۳۸۲\۲\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارواح ښاد عبدالصمد روحاني ته

لــه دُنیــا تللــی روحــاني پــر دغــه لار نــه راځــي
پــه دې پــوهیږم بیــا مــي هــم زړه تــه قــرار نــه راځــي
پــه دا ســي ظلــم دي جــامي ورتــه پــه وینــو ســري کــړې
لکــه پــر تــا چــي تــر قیامتــه د مــرګ وار نــه راځــي

په یاد کي سلګۍ

دا حقیقـــــت دی پــــــه وعـــــده دی مرګـــــی
خـــو ګـــران لحـــد تـــه ارمـــاني تللـــی دی
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي یـــي لـــه غیـــرږې روحـــاني تللـــی دی

د انســـــان وینـــه بـــې ارزښـــته ګڼـــي
د وحشـــــت زړه رابانــــدي نــــه یخیـــږي
د ارمــــانو نــــو جنــــازي وتلــــي
د اُمیــــدونو خــــو نــــوم نــــه یــــاد یږي
لکــــه ماشــــوم دوســــت دُښــــمن نــــه پیژنــــي
د مــــرګ وزر لانــــدي مــــو ژونــــد پټیږي
دا ســـي ګنــــاه روحــــاني نــــه وه کــــړې
چـــي پـــه ســـزا کـــي یـــي لحـــد رســـیږي

بـــې وســـه اوښـــکي مـــي لـــه ســـترګو څـــاڅي
پـــــه دې پلمـــــه چـــــه د زړه غـــــم کمیـــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر حـــــق وينـــــا يـــــي جنـــــازه ســـــوه رهـــــي
پـــــر حقيقـــــت يـــــو قربـــــاني تللـــــى دى
هلمنـــــد ســـــلګۍ پـــــه وچـــــو شـــــونډو وهـــــي
چـــــي يـــــي لـــــه غيـــــرېي روحـــــاني تللـــــى دى

د خپـــــل ولـــــس پـــــر بېوزليـــــو بانـــــدي
پـــــه چيغـــــو چيغـــــو ژړيـــــدى روحـــــاني
ځـــــان يـــــي شـــــريک د بـــــل پـــــه غـــــم کـــــې ګڼـــــى
چـــــي کلـــــه کلـــــه مـــــي ليـــــدى روحـــــاني
د ســـــولي امـــــن پـــــه ارمـــــان بـــــه وو تـــــل
د جنـــــګ پـــــه اور کـــــي ســـــوځيدى روحـــــاني
زمـــــوږ خلـــــک ولـــــي پـــــر مختـــــګ نـــــه غـــــواړي
داســـــي بـــــه مـــــا تـــــه ږغيـــــدى روحـــــاني
چـــــي يـــــي پـــــه ټولـــــه ژونـــــد ليـــــدلى نـــــه وو
لـــــه هغـــــو هـــــم نـــــه وو پـــــردى روحـــــاني

نـــــه يـــــي غوښـــــتله د وطـــــن تبـــــاهي
نـــــه لـــــه دُنيـــــا نـــــه تـــــاواني تللـــــى دى
هلمنـــــد ســـــلګۍ پـــــه وچـــــو شـــــونډو وهـــــي
چـــــي يـــــي لـــــه غيـــــرېي روحـــــاني تللـــــى دى

روحـــــاني وړى بـــــه دي وي دا ارمـــــان
چـــــي د دوســـــتانو ډک وطـــــن پاتـــــه ســـــو
د صـــــداقت بـــــدل يـــــي داســـــي درکـــــى
هغـــــه پرهـــــر دي پـــــر بـــــدن پاتـــــه ســـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــــه هلمنـــــد چـــي يـــــي ثپـــې وهلـــې
چــــي کلـــه تـــه ولاړي غمجـــن پاتـــه ســـو
اوس پــــه تصـــوير دي تنـــده نـــه مـــاتېږي
ســـتا راســـره آخيـــر ديـــدن پاتـــه ســـو
يـــاد دي تـــازه ســـاتمه وخـــت دي تيرســـي
زه وايـــم کلـــى درنـــه نـــن پاتـــه ســـو

پـــردېس پـــه دې خبـــره پـــوه ســـوم ســـهي
ځـــوان پـــه مرمـــۍ د نـــاځواني تللـــى دى
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرې روحـــاني تللـــى دى

۱۳۸۷\۳\۲۱
د شپې يو ه بجه

خوب

چـــي ســـم بيـــده پـــه خـــوب دي ويـــنم يـــاره
تصـــوير دي زمـــا ســـترګو تـــه وړانـــدي راســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

څو مره اثر دي وو په دوو سترګو کي
د ژوندون لاره یې کړه ورکه رانه
یوه خوږه خاطره خوب کي اشنا
شپه تر سهاره یې کړه ورکه رانه
زما اُمید زما د ژوند خوشحالي
بس بې اختیاره یې کړه ورکه رانه
شهید ارمان ته مي دُعا زده کړې
خو تر مزاره یې کړه ورکه رانه
جانانه دغه ستا د کلي کوڅه
په څو څو واره یې کړه ورکه رانه
خپل او پردي به مي کتله پکښې
د زړه هنداره یې کړه ورکه رانه
ما دي کیسه لیکل د ښکلو سترګو
پس له تکراره یې کړه ورکه رانه
آخیر مجبوره ژړېدو ته سومه
بل هره چاره یې کړه ورکه رانه

د یار د حُسن یاغیتوبه ولي
زړګی مي ستا تر تاثیر لاندي راسي
ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونه وسوه زما په زړه کي اوسي
یار نا خبره دی که نه پو هیږي
هر قدم ږدي د زړه پر سر دا ښکلي
د خپل ښکلا په قدر څه پوهیږي
شونډي انکار کوي خو سترګي دي نن
په زړه راکښونکي اشاره پوهیږي
غوږ يې نیولی تر سهاره پوري
ستوري د مینې په کیسه پوهیږي
اوس هیرول يې نا ممکن ګڼمه
کله مي زړه په بهانه پوهیږي
زما و مرګ ته رقیب مه رالیږه
په دې خبره دي باڼه پوهیږي
د اوس په ښکلو کې یو
سته په سپیڅلي یارانه پوهیږي
چه ستا غرور مي په مجبوره زړګي
نور څه کوي یو الله (ج) ښه پوهیږي

پر ما رانغلي لیونتوبه ولي
غمونه ټول راپوري خاندي راسي

ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

لکه شبنم د ګل پر مخ بیده وم
لکه خپل مینه د ښکلا سره وم
موږ ماشومان وو لوبېدلو باغ کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه درنه پټ د ونو خوا سره وم
چا راته وویل سته سنګسار مینه کي
حیران ولاړ د زړه د رزا سره وم
نه مي د میني ناز ادا پیژندل
نه یې مخ سوی د سزا سره وم
دا خلک څومره مهربان ښکاریدل
زه یې پرې اېښی د اشنا سره وم
خو شپه د سترګو رپ کي تیره سوله
سهار د فکر او سودا سره وم
راسه دې خوب ته کوم تعبیر ورکوې !
غاړه غړی یاره له تا سره وم

خاوري ایرې سوې مئینتوبه ولي
پر مخ مي مړې اوښکي ځلاندي راسي
ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

انسانیت تر سرلیک لاندي یاره
د ښستنې میني سوګند غواړمه
یوه شپه د جدایي چي راځي
په مرګ خوشحال یم کله ژوند غواړمه
چي مي د زړه کورته نفرت راولي
د هغي ژبي کلام بند غواړمه
د محبت نه جوړه سوې دُنیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینــــــي نـــــوم پکښــــې بلنـــــد غوارمــــه
کلــــه نـــا کلــــه مـــــي ماشـــــوم زړه وایــــي
جانانـــــه خـــوب دي پـــــر مړونـــــد غوارمــــه
اوس یـــــاراني تـــــه دي زړه کیـــــږي کـــــه نــــه
د هـــو یـــا نـــه ځـــواب ژرګنـــد غوارمــــه
کــــه ســـوې منکــــر د مینـــــي ځـــم بـــــه درنــــه
پــــر دېس رخصـــت لـــه تـــول هلمنـــد غوارمــــه

ختمــــــوې زمــــا د ژونـــــدون لوبـــــه ولــــــي
غـــــم بـــــه دي یـــــاره پـــــه زړه بانــــدي راســــي
ویښ ســـم لـــــه داســـي ښـــکلي خوبـــــه ولــــــي
پــــر خولـــــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســــي

۱۳۸۵\۳\۲۸

مه را ځه

خپلــې را تـــه وویـــل نـــور زمــا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیــــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلـــې را تـــه وویـــل مـــه را ځـــه قـــدم تـــر شـــا پرېـــږده
وران مـــــي یادګارونـــــه کـــــه او لاره د وفـــــا پرېـــــږده
مینـــه څـــه تـــه وایـــي ښـــکلی نـــوم پـــرې د ســـودا پرېـــږده
ټـــوکي یـــي و نـــه ګڼـــې رښـــتیا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

خپلـــې را تـــه وویـــل زمـــا زړه کـــې دي محبـــت نســـته
ګرانـــه دي یـــاري ده ګرانـــه جیـــب کـــې دي دولـــت نســـته
هـــر څـــه پـــه پیســـو دي دلتـــه مینـــه حقیقـــت نســـته
نـــن دي الله خیـــر کـــړي ســـبا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

خپلـــې را تـــه وویـــل نـــه وا کـــدار دي د وربـــل ګـــڼم
نـــه مـــي خپلـــولا ی ســـې نـــه دي زه دومـــره اتـــل ګـــڼم
بـــل وار چـــي را ځـــې همدغـــه ځـــای کـــې دي اجـــل ګـــڼم
وا وره د رقیـــب نـــه بـــې پـــروا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

خپلـــې را تـــه وویـــل ای زړګیـــه اوس هـــو ښـــیار ســـولې
دا یـــــي نتیجـــــې پـــــه یـــــارۍ د اعتبـــــار ســـــولې
ختمـــــي دي پردېســـــه مرحلـــــې د انتظـــــار ســـــولې
مـــړ کـــه ســـوم پـــه چیغـــو پـــه ژړا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلاور پردېس   ګیله مني سترګي

۱۳۸۴\۹\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتلې سترګې

ژونـــد مــــې ســـو تبـــاه تـــا را تــــه خنـــدلې دي
مـــــه ګــــوره اشـــــنا ســـــترګې دې قـــــاتلې دي

ټــو ل د ګلســـتان ګــلان مـخ تــه دې حيــران ســو لــه
پـــانې پــانې ولويـــدل بـــې وختـــه خـــزان ســـو لـــه
ســـتا لــــه دې ښـــکلا ښـــکلا يــــاره شـــرميدلې دي
مـــــه ګـــــوره اشـــــنا ســـــترګې دې قـــــاتلې دي

زه دې کـــــړم ايـــــره ايـــــره يـــــو نظـــــر کاتـــــه بانـــــدې
رحـــم ولــــې نــــه کــــوې زمــــا بـــې وســـه زړه بانـــدې
ګــــرځم پـــــر صـــــحرا صـــــحرا پاتـــــه را نـــــه کلـــــې دي
مـــــه ګـــــوره اشـــــنا ســـــترګې دې قـــــاتلې دي

در بـــه ســـم پـــه هغـــه ورځ ســـره اور کـــې کـــه لاره وي
دا رتـــه بـــه ســـم پـــو رتـــه زه مـــرګ کـــه ســـتا لپـــاره وي
وا يمـــه صـــفا صـــفا هـــر څـــه مـــې منلـــې دي
مـــــه ګـــــوره اشـــــنا ســـــترګې دې قـــــاتلې دي

خـدای دې را نـه هيـر مـه کـړه اوسـې مـې د زړه کـور کـې
خـدای دې تـل آبـاد لـري تـه چـې يـې هغـه کـور کـې
مـــا وکـــړه دُعـــا تـــا آمـــين ويلـــې دي
مـــــه ګـــــوره اشـــــنا ســـــترګې دې قـــــاتلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وینــا مـــي وا وریـــده ښــه لـــه درنـــو خلکـــو نـــه
ســـر ســـه د پـــرد ېس قربـــان تـــل د هغـــو خلکـــو نـــه
څـــوک چـــي د وفـــا وفـــا لاره بانـــدي تللـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

۱۳۸۴\۱۰\۱۱

وصیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــر لار دي د را تلـــو کــــه وم وژلـــی انتظــــار
جانانــه بـــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

قســـم د نـــه را تللـــو کـــه دي کـــړي مـــا خبـــر کـــړه
نـــن ورځ دي هـــم پـــر مـــا پـــه انتظـــار کـــي مـــازديګر کـــړه
کـــه ســـتا تـــر را تلـــو پـــوري زمـــا روح نـــه ســـو حصـــار
جانانــه بـــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ارمـــان د خندېـــدو بـــه دي وي زمـــا پـــر زړګـــي پاتـــه
را ځـــې بـــه پـــه خنـــدا لاســـونه پورتـــه کـــه دُعـــا تـــه
چـــي خـــدای مـــي ګنـــاه وبخښـــي زه ډېـــر يـــم ګناهکـــار
جانانــه بـــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ســـتم را بانـــدي ډېـــر وکـــه خـــو نـــن بلـــه ورځ نـــه
مـــنم ســـتا پـــه ســـينه کـــي دی د کـــاڼي غونـــدي زړه
پـــه خپلـــه ملامـــت يـــم چـــي پـــه تـــا کـــړم اعتبـــار
جانانــه بـــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

چـــي نـــه را ځـــې اشـــنا ډېـــره ترخـــه ده زنـــدګي
پـــه ژونـــدکي مـــــي را غلـــې اوازه ده د مرګـــــي
پـــر شـــونډو چـــي دي بيـــا را غلـــه لفظونـــه د انکـــار
جانانــه بـــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

خـــولې د زکنـــدن مـــي ســـوې پـــر مـــخ بانـــدي را مـــاتي
زه ځمـــه تـــه پـــاتېږې انديښـــنې مـــي ســـو لـــې زيـــاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوکاشکي ستا پر سر يې واى وژلى په سنګسار
جانانه بې وفا يو ځل مې را سه تر مزار

اوس ستا د لاسه ستا د مخ ليدو اجازه نسته
پر قبر بيا زما د ژړېدو اجازه نسته
ماشوم زړه دي ماشوم غوندي په خپله کړه قرار
جانانه بې وفا يو ځل مې را سه تر مزار

تر مرګه رسيدلى چي ستا سترګو دى ويشتلى
دُعا به ورته دومره کړې چي ښومره دي رټلى
وژلى ستا غمونو دى پردېس نه وو بيمار
جانانه بې وفا يو ځل مې را سه تر مزار

۱۳۸۲\۵\۱۲

اُميد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا وار پـــــــه وار پســــــــې زيــــــــاتېږي
ســــــــتا پــــــــه ليـــــــدو د نظرتنـــــــده
ســــــــتا ادا ګــــــــاني مــــــــي خوښــــــــېږي
د خمــــــــاري ســــــــترګو خاونــــــــده

چــــــــي را تــــــــه وګــــــــورې نــــــــه ګــــــــورم
طاقــــــــت دي نــــــــه لــــــــرم د ســــــــترګو
د خنجرونــــــــو نــــــــه ځــــــــان ژغــــــــورم
زړه بــــــــه ســــــــاتم د بڼــــــــو غبرګــــــــو
دلتــــــــه زخمــــــــي زړه نــــــــه جــــــــوړېږي
د مرهمونــــــــو لار ســــــــوه بنــــــــده

کرکــــــــه ســــــــبځې د مينــــــــي اوره
زمــــــــوږ پــــــــه زړونــــــــو کــــــــي بــــــــل اوســــــــه
د اشــــــــنا نــــــــوم د زړه ټکــــــــوره
تــــــــل مــــــــي پــــــــر شــــــــونډو غــــــــزل اوســــــــه
پــــــــه رمــــــــز د مينــــــــي چــــــــي پــــــــوهېږي
تــــــــر هغــــــــو جــــــــار ســــــــه زمــــــــا ژونــــــــده

نــــــــور درتــــــــه هــــــــيڅ ويــــــــلای نــــــــه ســــــــم
پــــــــر مــــــــا لــــــــه خپلــــــــه ځانــــــــه ګرانــــــــه
کلــــــــه بــــــــه يــــــــو ځــــــــل در پــــــــه زړه ســــــــم

دا را تــــــــه ووايــــــــه جانانــــــــه
چــــــــي تيــــــــر وختونــــــــه را يــــــــادېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خود به دا ورځي وي بې خونده

څه چې کوې خوښه دي خپله
وخت لاس ترلی په لاس درکړم
کاشکي خبر وای د اوله
بې وفا وروسته دي خبر کړم
چې زړه دي زما سره اوسېږي
پردېس مه ځه د هلمنده

ستا اداګاني مې خوښېږي
د خماري سترګو خاونده

لاوار په وار پسې زیاتېږي
ستا په لیدو د نظرتنده
ستا اداګاني مې خوښېږي
د خماري سترګو خاونده

۱۳۸۵\۱۲\۱۰

د غمونو جنازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غمو جنازې باسي
تر خوږه خندا دي جار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

د رقيب په مخ کي يو ځل
د اشنا اشنا ناره که
پر ما توره شپه رڼا که
پر ده سپينه ورځ تياره که
ټينګه غيږه را که ياره
ته لمبه سه ما اېره که
ډېر غمونه را نه وا خله
لږ يادونه را سره که
د غوصې منځ کي خندا دي
زما ژوند ته خاطره که
مينه پټه سا ته زړه کي
خو نازونه يې ښکاره که
بيا مي وسوځه بې اوره
بيا هغسي اشاره که

که لا زيات ته دي ښکلا سي
يا به ورک يا به بيمار سم

که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټينګيدلای ورته نه سم
چي دي ښکلي اننګي سوه
په خاطر دي را ته ګرانه
ډېره ګرانه زندګي سوه
پنا کيږم دي له سترګو
چي بانه يې ټول جنګي سوه
د خانۍ دي مبارک سه
زما خوښه ملنګي سوه
په دُعا باندي مي سترې
دوه لاسونه د زړګي سوه
په زړګي کي مي اوربل دی
په هوا پورته لوګي سوه
صداقت تې ماته ورکړه
زور وره دي ټګي سوه

چي د هجر شپه سبا سي
پوه په قدر د سهار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

ملامت يمه بې حده
ډېر غلط وم پوهيدلی
پيژندل دي ځکه ګران وه
ځان مي نه وو پيژندلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت مي زړه ته ورکی
نه خپل کیږي دغه ښکلی
خپل غریب ژوند ته مي پام سو
زما له سره عقل تللی
په کوځو کې نه ځایېږم
ډک له کبره دی ستا کلی
را ته وواياست ملګرو
چا زما اشنا لیدلی ؟
عادتونه یې اغزي دي
مخ یې ګل دی غوړېدلی

که مي تللی اشنا را سي
زه به مور په انتظار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کې به شمار سم

ستا ځواني دي خاوري نه سي
ستا دیدن خوږه شېبه ده
ستا را تلل مي خوشحالي ده
ستا بېلتون د اور لمبه ده

ستا دي سترګو ته را نجه سم
ستا بڼو نه مي توبه ده
ستا د یاد باغچه مي زړه کي
ستا دیدن باندي اوبه ده
ستا قدم ته سومه خاوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـــــتا ځـــــه خامــــــه تجربـــــه ده
ســــــتا د زړه خوښـــــــه چليــــــــړي
ســـــــتا د حُســــــــن دبدبـــــــه ده
ســـتا پـــه يـــاد کـــي مـــي ځـــان هيـــر دی
ســـــتا پــــه مينـــــه کـــــي جذبـــــه ده

ســــــتا ملګـــــري دي وفـــــا ســــــي
ســـــتا جفــــا نـــــه دي اوزګــــــار ســـــم
کـــــــه دي دوې ســـــــترګي پنــــــا ســـــي
ليونيـــــانو کــــــي بــــــه شـــــمار ســـــم

د هلمنـــــــد د ســـــــيند پــــــر غـــــاړه
ځـــــه خـــــوږې کيســـــــې د مينــــــــي
درتـــــه يــــــاد دي کـــــه دي هيــــــر دي
د ســـــــپين مـــــخ خبـــــري ســـــپيني
چـــي يـــو ځـــای بـــه ســـره ناســـت وو
هغـــــــه ورځـــــــي وې رنګينـــــــــي
اوس بــــــــلا را غلـــــــــې هلتــــــــه
مـــــدام خــــوري د انســــــان وينــــــي

ځـــو ځوانـــــان يـــــې کـــــړه پــــه نښــــه
ځــــو يــــې تيــــر کړلـــــه تـــــر ســـــتوني
پــــــه لمبـــــو کـــــي ګــــلاب ســـــوځي
غـــــــوټۍ ژاړي ارمــــــــــــانجني
تــــــل پــــــه يــــــو بــــــل پســـــــې اورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلانونـــــــــه دي د مړینـــــــــي

خـــوار زړګــــی مـــي پــــه ژړا ســــي
خــــوار پـــرد ېس څنګـــــه قــــرار ســـم
کــــه دي دوې ســـترګي پنــــا ســــي
لیونیـــــانو کـــــي بـــــه شــــمار ســـم

۱۳۸۲\۵\۵

وژړیدو

چــــي واک د ځـــــان نــــه لــــري
د ژونـــــد ارمـــــان نــــه لــــري
درد یــــــي درمــــان نــــه لــــري
د هغــــه چـــا نـــه را جــــلا ســـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـــم الله کـــــه پـــــه خنــــدا ســــه

کــــــه خوشــــــحالي چيـــــــري وي
مــــا تـــــه يـــــي را کـــــړه خدايـــــه
کــــــه پســــــرلي چيـــــــري وي
مــــا تـــــه يـــــي را کـــــړه خدايـــــه
تښـــــي ګريـــــوان نــــــه لـــــري
وطــــــن ګـــــلان نــــــه لـــــري
صـــــبر پـــــر کړونـــــو د الله ســــه
زړه بســـــم الله کـــــه پـــــه خنــــدا ســــه

چــــــي د پيســــــــو لپـــــــاره
دُنيـــــا کـــــي ژونــــــد تيــــــروي
د خپــــــل فايــــــدو لپـــــــاره
دُنيـــــا کـــــي ژونــــــد تيــــــروي
ژونــــــد يـــــي عنــــوان نـــــه لـــــري
چـــــي يــــو جانــــان نـــــه لـــــري
پـــــر هغــــو ورانـــــه دا دُنيـــــا ســــه
زړه بســـــم الله کـــــه پـــــه خنــــدا ســــه

اوس لاس ترلــــــــــــي يمـــــــــــه
پــــــــــه زولنــــــــــو د ازل
يــــــو ځــــــل بـــــــه ونـــــــازېږم
پــــــــه ګــــــل غنچــــــو د ازل
حاجـــــت بيـــــان نـــــه لـــــري
اُميـــــد تــــــاوان نـــــه لـــــري
وژړيـــــــدو د خپلـــــــه لاســـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـــم الله کــــه پــــه خنـــدا ســــه

د ښــــــکلي مــــــــخ کتوتـــــــه
نــــــن بهانـــــــه جــــــوړوم
د حُســـــــــن دي لمبوتـــــــــه
نــــــن بهانـــــــه جــــــوړوم
ســــــترګي ګُمـــــان نــــــه لـــــري
د ليـــــدو تـــــوان نـــــه لـــــري
اوس مبــــارک دي د ښـــــکلا ســــه
زړه بســـــم الله کــــه پــــه خنـــدا ســــه

د چـــــا نظـــــــر وخـــــــوړل
مـــــــازديګري پردېســـــــــه
د غـــــم لښـــــکر وخـــــوړل
مـــــــازديګري پردېســـــــــه
رحـــــم جهــــان نــــــه لـــــري
ګنــــاه افغـــــان نــــــه لـــــري
وطنــــه چـــا ويـــــل کــــربلا ســــه
زړه بســـــم الله کــــه پــــه خنـــدا ســــه
۱۳۸۲\۵\۳

ستمګر

درســــــره مينــــه کـــــوم مــــه کـــــړه ظلمونــــه
د ورځـــــي تـــــه نـــــه را ځـــــي د شـــــپې خـــــو بونــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر مي نور د زړګي نسته دلبره
ما څه ګناه کړي ده يم نا خبره
ولي دي بند کړل پر ما خپل ديدنونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه

پوه سو له خلک ياره زمونږ په مينه
چي ستا پېغور را کوي ما کړوينه
کلي ته کله را ځې تير سوه کلونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه

سترګي مي سرې وګوره ډېر مي ژړلي
غمګيني ښکاري کوڅې زمونږ د کلي
مرګ را پسې دی پرېږده دا سي خويونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه

د نن نه پس مي اشنا دا فيصله ده
پردېسه جنګ نه کوم يو ه ګيله ده
که نه را ځې مه را ليږه سلامونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خوبونه
۱۳۸۵\۳\۲ د هلمند د سيند غاړه

مننه

کور دي ودان بېلتونه ښه دي کړي
چي مي اشنا نه را پر بېږدي کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غـــم بـــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــــه

پـــه تـــورو غرونـــو کـــي يـــي ژونـــد کړي دی
د ښـــــار ګردونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
لـــــه اننګـــــو يـــــي معلـــــومېږي دا ســـــي
چـــــي لـــــه غمونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
پـــــه تـــــورو ســـــترګو تـــــور را نجـــــه لګـــــوي
د تورتمونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
لمبـــــي د مينـــــي يـــــي پـــــر زړه را تـــــاو دي
نـــــورو اورونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
يـــــار مـــــي د ګـــــل ســـــره مجلـــــس خوښـــــوي
د نفرتونـــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد

زمـــــا پـــــر لـــــور چـــــي قدمونـــــه اخلـــــي
ډېـــــر يـــــم خفـــــه چـــــي را ځـــــي دې کلـــــي تـــــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غـــــم بـــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــــه

د زړه پرهـــــر ورتـــــه ښـــــوولای نـــــه ســـــم
اشـــــنا زهيـــــر بـــــه ســـــي پريشـــــانه بـــــه ســـــي
د خوشـــــحاليو نـــــه بـــــه ليـــــري ولاړ ســـــي
پـــــر خپـــــل خنـــــدا بانـــــدي پښـــــيمانه بـــــه ســـــي
کـــــه يـــــي زمـــــا ســـــترګو تـــــه وکتلـــــه
دی بـــــه هـــــم وژاړي ناتوانـــــه بـــــه ســـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشــــنا د خپلـــه حالـــه نـــه خبـــروم
زمــا پــه غــم کــي ورک لــه ځانــه بــه ســي
زمـــوږ د کلـــي حـــالات دا ســـي وايـــي
هـــديره جـــوړه کوڅـــه ورانـــه بـــه ســـي

هـــر څـــوک اغـــزي پرېـــږدي ګلونـــه اخلـــي
هـــر چـــا را وړي دي فايـــدې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي
د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

هغـــه وخـــت غـــواړم د يـــار ســـر پـــه امـــان
د کلـــي مـــنځ کـــي چـــي جګـــړه وويـــنم
يـــو د خپـــل ژونـــد ارمـــان تـــه فکـــر وړی
ورتـــه د بـــل لاس کـــي چـــاړه وويـــنم
لمـونځ پـه جماعـت کـړي د انسـان غوښـي خـوري
زو ربـــږم ډېـــر چـــي دا کـــړه وړه وويـــنم
زه هـــم لـــه ژونـــده مـــرور ګرځمـــه
چـــي تـــر ځـــان ښـــکلي ځوانـــان مـــړه وويـــنم

را کـــړئ خنجـــر څيـــرم ســـينه د قاتـــل
چـــي يـــي لـــه رحمـــه خـــالي زړه وويـــنم

د بـــل د غمـــه چـــي خوندونـــه اخلـــي
خدايـــه هغـــه کـــړې بـــې پـــردې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم بلاوي ولوېدې کلي ته

موږ د انصاف څخه بې برخې خلک
موږ د انسان د زړه احساس وژلی
موږ پرې زړګی د خپل دښمن یخ کړی
موږ سکنی ورور په اخلاص وژلی
موږ د تیارو سره ژوندون خوښوو
موږ بل څراغ په دغه لاس وژلی
زموږ نازولی د دې پاکي خاوري
موږ د پردیو په شاباس وژلی
موږ یرغلګر سره احتیاط کړی دی
موږ خپل ولس دی عام و خاص وژلی

موږ ته به بیا څوک کفنونه اخلي
موږ کړي خرابي ارادې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولوېدې کلي ته

سهار له توري شپې خپلواکه نه دی
په غم لړلی ماز دیګر تیرېږي
شبنم ترګله پوري نه سي را تلای
خو تل باروت ورته پر سر تیرېږي
که یار مې دا حال له نږدې و ویني
غم بې پر زړه او پر ځیګر تیرېږي
نو ځکه نه غواړم دیدن د اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــر مـــا قيامـــت پـــر ده اختـــر تيرېـــږي
بېلتونـــه تـــه بـــه ورتـــه دا ســـي وايـــې
خوشــــــحاله ژونـــــد پر دلاور تيرېـــــږي

چـــي د پـــردېس اشـــنا خطونـــه اخلـــي
زړه بـــې بيـــا نـــه ســـي را نـــږدې کلـــي تـــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غـــم بـــــلاوي ولويـــــدې کلـــــي تـــــه

۱۳۸۷\۷\۱۴

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library